

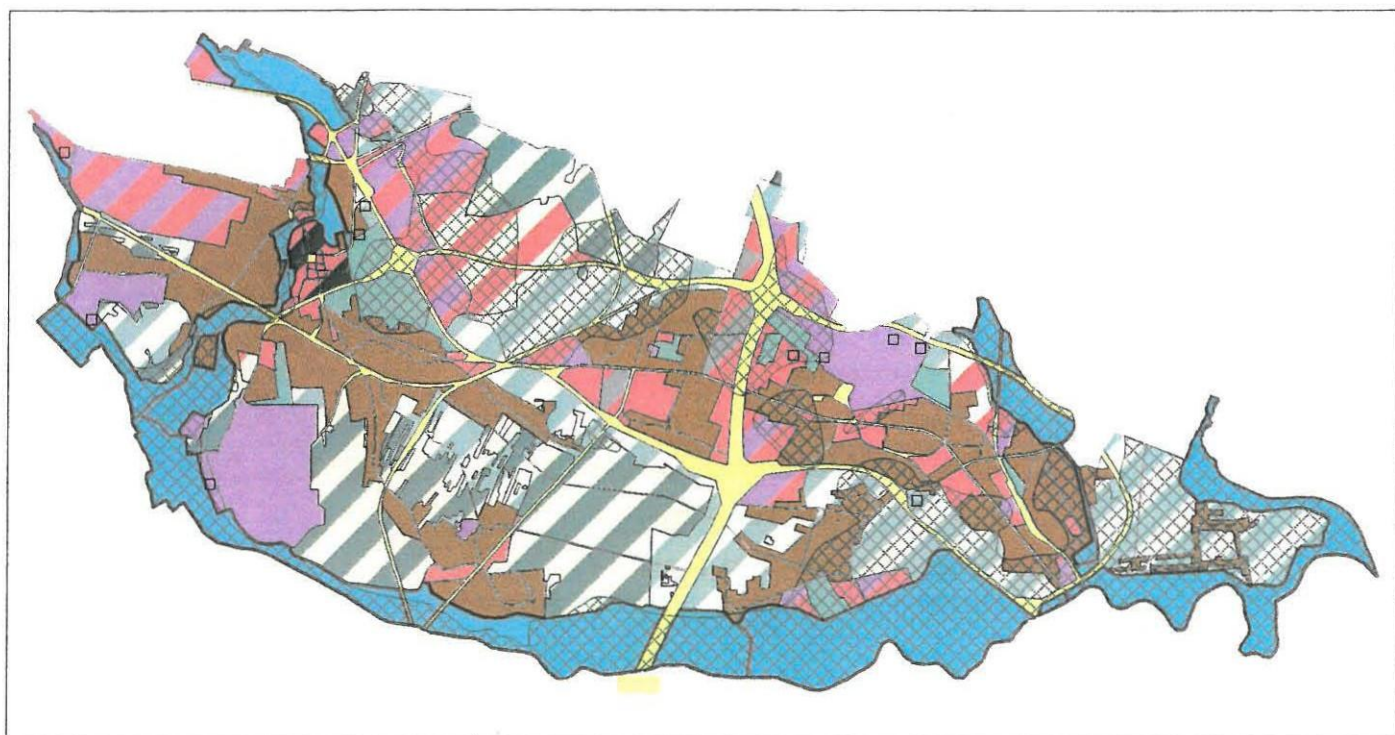

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA

CZĘŚĆ "B"

USTALENIA STUDIUM

UJEDNOLICONY TEKST STUDIUM

Opracowano w Pracowni Urbanistycznej w Rybniku Sp. z o.o.

Zmiana Studium nr 1 i nr 2 opracowana przez:
Przedsiębiorstwo Projektowania Studiów, Usług i Realizacji „TERPLAN” Sp. z o.o.

SPIS TREŚCI:

I. WPROWADZENIE	4
II. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	5
1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	5
2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	10
2.1 Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów	14
2.2 Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów polityki przestrzennej	16
3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	26
3.1 Ochrona przyrody i krajobrazu	26
3.2 Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych	26
3.3 Ochrona powietrza	27
3.4 Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym	27
3.5 Złoże kopalin i warunki ich eksploatacji	27
3.6 Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych	28
4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	30
5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	37
5.1 Komunikacja	37
5.2 Zaopatrzenie w wodę	39
5.3 Gospodarka ściekowa	39
5.4 Zaopatrzenie w gaz	39
5.5 Zaopatrzenie w energię elektryczną	39
5.6 Zaopatrzenie w ciepło	39
5.7 Telekomunikacja	40
6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	40
7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1	40
8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2.000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	41
9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	42
10. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	42
10.1 Rolnicza przestrzeń produkcyjna	42
10.2 Leśna przestrzeń produkcyjna	42
11. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	43
11.1 Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych	43
11.2 Zagrożenie powodziowe	43
12. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	43
13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY	44
14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI	44
15. OBSZARY ZDEGRADOWANE	44
16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	44
17. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE	45
III. BIBLIOGRAFIA	46

IV. ZAŁĄCZNIKI

- RYSUNEK NR 1 – UWARUNKOWANIA ROZWOJU MIASTA – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 2 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE UKŁADU KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 3 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO – SKALA 1:10 000
- RYSUNEK NR 4 – USTALENIA STUDIUM W ZAKRESIE OCHRONY WARTOŚCI KULTUROWYCH I PRZYRODNICZYCH MIASTA – SKALA 1:10 000
- SCHEMATY I TABELY W TEKŚCIE

I. WPROWADZENIE

Część B Studium – Kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta – stanowią ustalenia jako wytyczne wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych. Ta część studium stanowi politykę rozwoju Bierunia w zakresie zagospodarowania przestrzennego, zmiany i opracowania planów miejscowych nie mogą naruszać ustaleń studium.

Część B Studium sporządzona została z uwzględnieniem wcześniej opracowanej Części A – Uwarunkowania rozwoju, która jest diagnozą stanu poszczególnych systemów miasta.

Przy przekształceniach miasta i planowaniu jego rozwoju należy uwzględniać zarówno ustaloną w części B politykę przestrzenną jak i wskazane w części A uwarunkowania rozwoju.

Zmiana nr 1 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (edycja 2017/2018) polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoczonego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę: Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granicy terenu objętego zmianą studium według Uchwały VII/14/2016 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 czerwca 2016 r. Wyodrębniony na ujednoczonym rysunku teren obrazują granice zmiany, a oznaczenia wskazują, jak w zgodzie z przyjętymi już kierunkami następuje modyfikacja i dostosowanie pojedynczych ustaleń do aktualnych potrzeb i wymagań określonych w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. W zakresie uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego zweryfikowano uwarunkowania rozwoju gminy oraz przeanalizowano ich wpływ na uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego terenów objętych zmianą studium.

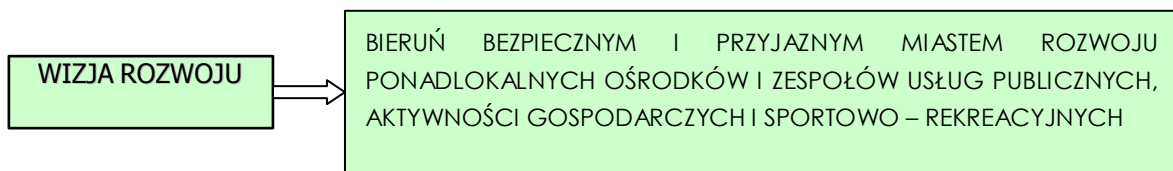
Zmiana nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego polegająca na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia, przygotowana została w formie ujednoczonego projektu studium z wyróżnieniem projektowanej zmiany w postaci uzupełnień i skreśleń. Dla wyróżnienia tej zmiany w tekście zastosowano czcionkę: Century Gothic z wyróżnieniem w kolorze żółtym, natomiast na rysunku studium wyróżnienie stanowi oznaczenie granicy terenu objętego zmianą studium według Uchwały nr IV/5/2019 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 28 marca 2019r. Wyodrębniony na ujednoczonym rysunku teren obrazuje granice zmiany, a oznaczenia wskazują, jak w zgodzie z przyjętymi już kierunkami następuje modyfikacja i dostosowanie pojedynczych ustaleń do aktualnych potrzeb i wymagań określonych w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. W zakresie uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego zweryfikowano uwarunkowania rozwoju gminy oraz przeanalizowano ich wpływ na uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego terenu objętego zmianą studium nr 2.

II. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów wynikają z założonej Strategii Rozwoju Miasta Bieruń 2020, przyjętej uchwałą nr VII/1/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 29 lipca 2010 r.

Na podstawie tej strategii oraz wniosków z części A opracowania – „Uwarunkowania rozwoju” przyjęto wizję miasta oraz strategiczne cele kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta.

CELE STRATEGICZNE :

C1	⇒	Uwzględnienie w rozwoju miasta obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz skutków trwającej i planowanej eksploatacji węgla kamiennego.
C2	⇒	Wskazanie w rozwoju miasta korytarzy dla ukształtowania rusztu komunikacyjnego separującego ruchy tranzytowe od wewnętrznego ruchu miejskiego.
C3	⇒	Podniesienie jakości przestrzeni publicznych miasta oraz kształtowanie przestrzeni publicznych w ramach nowych ośrodków i zespołów usług publicznych oraz w ramach istniejących i planowanych zespołów mieszkaniowych.
C4	⇒	Kształtowanie nowych działalności gospodarczych na terenach korzystnie położonych pod względem dostępności komunikacyjnej.
C5	⇒	Ochrona wartości przyrodniczych miasta poprzez przeciwdziałanie degradującym skutkom eksploatacji górniczej węgla kamiennego oraz poprzez tworzenie obszarów sportowo rekreacyjnych z zachowaniem tych wartości.

Realizacja powyższej wizji rozwoju i celów strategicznych prowadzić będzie do zmian w przeznaczeniu terenów, które obrazuje porównanie przeznaczenia terenów w stanie istniejącym oraz w układzie planowanej struktury funkcjonalno-przestrzennej w długookresowym rozwoju miasta.

Obraz stanu zagospodarowania przestrzennego miasta oraz planowanych przekształceń pokazano na załączonych ilustracjach graficznych.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym studium sporządza się uwzględniając ustalenia strategii i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy.

Uwzględniając powyższe zapisy wizji rozwoju i celów strategicznych wynikających z strategii rozwoju miasta należy również uwzględniać następujące ustalenia wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego.

Sejmik Województwa Śląskiego uchwałą Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. przyjął Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13.09.2016r., poz.4619). Według w/w planu gmina Bieruń została włączona do **Miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka wojewódzkiego – Metropolii Górnośląskiej**, obejmującej 23 miasta. Metropolia Górnośląska to centralny obszar rozwojowy województwa śląskiego o znaczeniu europejskim.

Ponadto obszar gminy Bieruń został wskazany jako:

1) **Obszar funkcjonalny szczególnego zjawiska w skali makroregionalnej** ze względu na:

– Obszar terenów zamkniętych.

Tereny te wyznacza się dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemów obrony kraju, w tym w zakresie wykorzystania infrastruktury drogowej, kolejowej i lotniczej na potrzeby przewozów wojskowych.

Wyznaczenie obszarów terenów zamkniętych ma za zadanie określenie w polityce rozwoju województwa prawidłowego funkcjonowania systemów obrony krajów w zakresie wykorzystania infrastruktury drogowej, kolejowej i lotniczej na potrzeby przewozów wojskowych. Rozwój winien być ukierunkowany na zachowanie funkcji podstawowych terenów zamkniętych bezpośrednio związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa z jednoczesnym wykorzystaniem cech tych obszarów do rozwoju regionu.

– Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi

Główne działania w obszarze funkcjonalnym winny koncentrować się na podnoszeniu stopnia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego poprzez optymalne zagospodarowanie terenów, których rozwój powinien być podporządkowany zachowaniu równowagi pomiędzy potrzebą ochrony środowiska przyrodniczego, działaniami na rzecz przeciwdziałania zagrożeniu powodziowemu a wykorzystaniem gospodarczym. Priorytetem działań przeciwpowodziowych dla terenów obecnie zurbanizowanych lub przeznaczonych do zabudowy w obowiązujących gminnych dokumentach planistycznych powinna być ochrona zabudowy, natomiast dla obszarów niezabudowanych i nieprzeznaczonych do zabudowy winien być zakaz zabudowy. Dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią winno uwzględniać się obowiązujące zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią.

2) **Obszar kształtowania potencjału rozwojowego** ze względu na:

– Obszar cenny przyrodniczo, który stanowi jednocześnie główny walor turystyczny województwa śląskiego, stwarzając możliwości rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej regionu. Funkcja ta jest ważnym czynnikiem nie tylko wzrostu, ale także aktywizacji gospodarczej wielu obszarów regionu. Jednakże rozwój funkcji turystyczno-rekreacyjnej na obszarach cennych przyrodniczo winien zostać podporządkowany zachowaniu różnorodności biologicznej.

– Obszar ochrony krajobrazów kulturowych. W skład obszaru ochrony krajobrazów kulturowych wchodzi gminy, na terenie których zlokalizowane są poszczególne elementy dziedzictwa. Rozwój obszaru powinien być ukierunkowany na ochronę zasobów dziedzictwa kulturowego, zarówno materialnych jak i niematerialnych, mających szczególne znaczenie dla zachowania tożsamości

regionu, kształtowania turystycznej i gospodarczej atrakcyjności województwa oraz tworzenia nowych miejsc pracy.

- Obszar udokumentowanych złóż kopalin. Rozwój obszaru powinien być ukierunkowany na ochronę terenów złóż umożliwiającą ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska.

3) Obszar funkcjonalny wymagający rozwoju nowych funkcji przy użyciu instrumentów właściwych polityce regionalnej, ze względu na:

- Obszar wymagający rewitalizacji. Obszarami wymagającymi rewitalizacji są tereny znajdujące się w stanie kryzysowym z powodu koncentracji negatywnych zjawisk społecznych, gospodarczych, środowiskowych, przestrzenno-funkcjonalnych lub technicznych. Obszary zdegradowane obejmują liczne osiedla robotnicze, zespoły zabudowy przemysłowej tereny i obiekty postindustrialne, wyrobiska po eksploatacji surowców (zwały, piaskownie i żwirownie), wysypiska, zapadliska oraz tereny pokolejowe oraz powojenne. Główne wyzwania dla tych obszarów będą dotyczyć przywrócenia im funkcji użytkowych poprzez nowe zagospodarowanie o wysokich walorach architektury i urbanistyki, uwzględniające zagadnienia efektywności energetycznej i poszanowania energii, ukierunkowane na ochronę dziedzictwa kulturowego i kształtujące struktury pod kątem poprawy jakości środowiska zamieszkania. Istotną jest integracja przestrzenna i społeczna terenów zdegradowanych, kreowanie miejsc przestrzeni publicznej ukierunkowane na podniesienie jakości życia mieszkańców.

Zasady gospodarowania przestrzenią:

- 1) Przestrzeń trzeba gospodarować oszczędnie.
- 2) Kompozycje przestrzenne i systemy techniczne mają być trwałe.
- 3) Nie wolno dopuszczać do wyłączenia jakichkolwiek terenów z użytkowania; użytkowanie tymczasowe jest lepsze niż pozostawienie terenu samemu sobie.
- 4) Otwarte tereny zielone i wody są pełnoprawnymi formami użytkowania terenu i stanowią zielono-niebieską infrastrukturę regionu, a nie rezerwę inwestycyjną pod infrastrukturę techniczną.
- 5) Wybierając teren pod inwestycję w infrastrukturę techniczną trzeba preferować tereny już uprzednio zagospodarowane (poprzemysłowe, pozurbanizowane), a nie tereny zielone.
- 6) Wszystkie systemy (transportowy i przesyłowy, przyrodniczy, mieszkaniowy i aktywności gospodarczej) mają być ciągłe przestrzennie i w sposób uporządkowany się przenikać.
- 7) Strefa mieszkaniowa i strefa aktywności gospodarczej mają mieć zwartą strukturę, a wielkość strefy musi być rezultatem kompromisu między opłacalnością ekonomiczną i wymogami kształtowania przyjaznej przestrzeni.
- 8) Struktury właściwe dla docelowego użytkowania terenu (miasta, strefy aktywności gospodarczej) trzeba wprowadzać od początku, w miarę rozwoju zabudowy.
- 9) Granice jednostek przestrzennych mają być czytelne tak, aby równocześnie spełnione mogły być wymogi indywidualnej tożsamości i ponadlokalnej spójności.
- 10) Decyzje o zmianie użytkowania terenu trzeba podejmować ostrożnie, tak aby nie utracić wartości przestrzeni.

Dla miejskich obszarów funkcjonalnych przyjmuje się m.in. następujące zasady zagospodarowania:

- ochrona historycznych układów urbanistycznych oraz obiektów dziedzictwa kulturowego podkreślających tożsamość miast;
- zapewnienie wielofunkcyjności osiedli i dostępności do usług podstawowych;
- koncentracja struktur przestrzennych w oparciu o istniejące układy osadnicze (idea zwartych miast);
- ochrona krajobrazów otwartych (ograniczanie suburbanizacji);
- ograniczanie zawłaszczania terenów typu *greenfield* i wykorzystanie terenów typu *brownfield* przy lokalizacji inwestycji;
- ochrona obiektów dziedzictwa kulturowego, w tym ich adaptacja i wykorzystanie dla nowych funkcji;

- wyposażenie przestrzeni publicznych w infrastrukturę z uwzględnieniem ograniczeń i potrzeb osób z różnymi dysfunkcjami, w tym utrudniającymi poruszanie się w przestrzeni lub jej percepcję, osób starszych oraz osób sprawujących opiekę nad małymi dziećmi;
- ograniczanie zjawiska „zawłaszczania” przestrzeni publicznych dotyczącego realizacji inwestycji komercyjnych i prywatnych w obszarach tradycyjnie użytkowanych jako przestrzenie publiczne;
- zapewnianie powiązań przyrodniczych terenów zieleni miejskiej (parki, skwery, zieleńce, ogródki jordanowskie, doliny cieków itp.) z lasami i terenami otwartymi na ich obrzeżach;
- zapewnianie kanałów przewietrzania przeciwdziałających kumulacji zanieczyszczeń powietrza;
- ograniczanie niskiej emisji i minimalizowanie zapotrzebowania na energię oraz zmniejszanie emisji zanieczyszczeń;
- przeciwdziałanie powstawaniu i zmniejszanie uciążliwości hałasu;
- wykluczenie możliwości lokalizacji pojedynczych turbin wiatrowych w odległości mniejszej niż 5 km od obiektu radarowego, natomiast farm wiatrowych w odległości mniejszej niż 20 km od obiektu radarowego;
- ograniczanie i uspokajanie ruchu samochodowego w obszarach miejskich, przede wszystkim w centrach miast;
- rozwijanie niskoemisyjnego systemu transportu publicznego;
- wprowadzanie rozwiązań przestrzennych poprawiających bezpieczeństwo publiczne;
- ochrona terenów zabudowanych przed skutkami oddziaływania górnictwa (w tym związanych z płytką eksploatacją) na terenach i obszarach górniczych;
- wykluczenie możliwości lokalizowania nowych obiektów gospodarowania odpadami wydobywczymi i zwałowisk odpadów wydobywczych na terenach rolnych lub leśnych;
- wyłączenie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów objętych powierzchniowymi ruchami masowymi gruntu;
- planowanie inwestycji z uwzględnieniem kompensacji w zakresie retencji wód (przeciwdziałanie zmniejszaniu możliwości retencyjnych zlewni);

Dla obszaru terenów zamkniętych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- integracja przestrzenna terenów zamkniętych z ich otoczeniem funkcjonalnym;
- wprowadzenie regionalnych standardów architektoniczno-urbanistycznych (w wyznaczonych strefach buforowych);
- ochrona obiektów dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego, ich adaptacja i wykorzystanie dla nowych funkcji;
- ograniczenie zagospodarowania i użytkowania terenu, w tym wykluczenie możliwości zabudowy w strefach ochronnych terenów zamkniętych.

Dla obszaru ochrony i kształtowania zasobów wodnych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- dostosowanie sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu do potrzeb ochrony zasobów wód (w tym wód pitnych), poprzez wykluczenie funkcji i form zagospodarowania terenu stwarzających zagrożenie dla wód lub powodujących pogarszanie warunków zasilania podziemnych poziomów wodonośnych, w szczególności w strefach ochronnych ujęć wód, projektowanych obszarach ochronnych oraz w strefach zasilania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych i Lokalnych Zbiorników Wód Podziemnych;
- ochrona zasobów wód poprzez uregulowanie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami oraz likwidowanie istniejących źródeł zanieczyszczeń wynikających z intensywnego użytkowania rolniczego, działalności przemysłowej (w tym zrzutów słonych wód dołowych z kopalń);
- koncentracja terenów inwestycyjnych (w tym zabudowy mieszkaniowej) w obszarach aglomeracji obsługiwanych systemami zbiorowego odprowadzania ścieków do oczyszczalni zapewniających właściwy stopień oczyszczania;
- usprawnianie systemów melioracyjnych poprzez przebudowę systemów odwadniających na nawadniająco-odwadniające oraz dla retencionowania wód;

- zachowanie mozaiki powierzchni nieprzepuszczalnych z terenami biologicznie czynnymi (parki, ogrody, trawniki) na terenach zurbanizowanych;
- realizowanie działań technicznych, z zakresu małej retencji, w tym budowa zbiorników retencyjnych, poza obszarami źródeł i mokradł;
- utrzymanie i zwiększanie retencyjności w zlewniach poprzez: ochronę obszarów mokradłowych oraz dolin cieków rzecznych, renaturalizację rzek i potoków;
- zagospodarowanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnych w pierwszym rzędzie w obrębie posesji, a następnie w obrębie zlewni obejmującej obszar zurbanizowany;
- ograniczanie lokalizacji działalności wodochłonnej na obszarach deficytów wody służącej do zaopatrzenia ludzi w wodę do spożycia;
- lokowanie elektrowni wodnych wyłącznie na istniejących urządzeniach wodnych i nowo budowanych zbiornikach wodnych przy uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych oraz zastosowaniu rozwiązań zapewniających możliwość migracji organizmów wodnych.

Dla obszaru cennego przyrodniczo przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- utrzymanie aktualnego użytkowania na terenów o wysokich walorach przyrodniczych, których zasoby są uzależnione od prowadzonej ekstensywnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej i mają istotne znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej;
- wzmacnianie funkcji przyrodniczej korytarzy ekologicznych poprzez ograniczanie ich zainwestowania, usuwanie istniejących barier oraz kształtowanie struktur przestrzennych sprzyjających migracji gatunków;
- zachowanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej przyrodniczych obszarów prawnie chronionych i korytarzy ekologicznych w tym w obszarze dolin rzecznych;
- preferowanie ekoturystyki (turystyka przyrodnicza) na obszarach chronionych i obszarach cennych przyrodniczo szczególnie podatnych na degradację;
- optymalizowanie stopnia zagospodarowania turystycznego i powiązania go z naturalną chłonnością środowiska, w tym wyznaczanie stref wyłączonych z użytkowania turystycznego;
- planowanie inwestycji z uwzględnieniem ochrony siedlisk przyrodniczych i gatunków oraz ciągłości i drożności korytarzy ekologicznych, a w przypadku niemożliwych do uniknięcia kolizji stosowanie działań minimalizujących;
- wdrażanie zapisów określonych w dokumentach wynikających z przepisów szczególnych, w tym z planów ochrony i planów zadań ochronnych;
- wykluczenie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elektrowni fotowoltaicznych w obszarach specjalnej ochrony ptaków, użytków ekologicznych, zespołach przyrodniczo-krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu, w obrębie ostańców skalnych i strefach ich ekspozycji oraz szczytowych partiach wzniesień na obszarach parków krajobrazowych;
- wykluczenie możliwości lokalizacji farm wiatrowych w obrębie ostoi, korytarzy i przystanków pośrednich dla ptaków, w obrębie ostoi i korytarzy dla nietoperzy, a także stosowanie rozwiązań minimalizujących śmiertelność ptaków związaną z napowietrznymi liniami energetycznymi i farmami wiatrowymi;
- preferowanie lokalizowania elektrowni wodnych wyłącznie na istniejących urządzeniach wodnych i nowo budowanych zbiornikach wodnych przy uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych oraz zastosowaniu rozwiązań zapewniających możliwość migracji organizmów wodnych.

Dla obszaru ochrony udokumentowanych złóż kopalin przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- zachowanie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów złóż umożliwiające ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska i człowieka;
- wydobywanie kopaliny z konkretnych złóż musi być warunkowane ochroną szczególnie cennych zasobów środowiska, zwłaszcza wód podziemnych, obszarów ochrony przyrody, a także

społecznymi potrzebami ochrony obszarów i obiektów na powierzchni terenu: zwartej zabudowy jednostek osadniczych, obiektów o szczególnej wartości historycznej, kulturowej lub gospodarczej, obiektów infrastruktury kluczowych dla funkcjonowania społeczeństwa;

- redukcja konfliktów przestrzennych oraz minimalizacja skutków oddziaływań górnictwa, a także zagrożeń związanych z płytką eksploatacją górnictwem, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, na terenach i obszarach górniczych;
- rekultywacja terenów przemysłowych z uwzględnieniem ochrony kształtujących się siedlisk cennych przyrodniczo.

Dla obszarów wymagających rewitalizacji przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania:

- ochrona i zachowanie historycznych założeń i układów urbanistycznych;
- rekultywacja terenów oraz ich integracja z otoczeniem;
- rewitalizacja terenów z wykorzystaniem potencjałów endogenicznych;
- kreowanie przyjaznych przestrzeni publicznych, sprzyjających integracji lokalnej społeczności, przeciwdziałającej segregacji i wykluczeniu społecznemu, przyciągających turystów i inwestorów;
- rewitalizacja zdegradowanej tkanki miejskiej, w tym m.in. dzielnic śródmiejskich, współczesnych osiedli mieszkaniowych z uwzględnieniem: kształtowania przestrzeni publicznych sprzyjających integracji społeczności lokalnych, kształtowania struktur przestrzennych wspierających aktywizację i przedsiębiorczość społeczną, poprawę stanu bezpieczeństwa publicznego oraz ograniczania niskiej emisji;
- preferowanie lokalizacji usług i aktywności gospodarczych w ciągach komunikacyjnych i na terenach zdegradowanych;
- preferowanie lokalizacji nowej zabudowy jako intensyfikacji użytkowania terenów mieszkaniowych już istniejących.

2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

Kierunki rozwoju miasta zmierzające do realizacji celów opisanych w pkt 1 prowadzić będą do przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, którą zaprojektowano w studium w układzie następujących osi kompozycji, osi funkcjonalnych i obszarów polityki przestrzennej:

- zakłada się następujące osie kompozycji urbanistycznej miasta:
 - korytarz ekologiczny miasta (symbol KE) obejmujący obszar dolin rzek: Wiśła, Gostynia, Mleczna, Młynówka, Przemsza;
 - korytarze komunikacyjne miasta (symbol KK) tworzone przez istniejące i planowane drogi o znaczeniu ponadlokalnym oraz przez linie kolejowe;
- zakłada się, że rozwój miasta oraz polityka przestrzenna samorządu prowadzona będzie w następujących obszarach:
 - obszar „staromiejski” – symbol SM
 - obszary zespołów i obiektów usługowych – symbol ZU
 - obszary sportowo- rekreacyjne – symbol US
 - obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą – symbol MU
 - obszary aktywizacji gospodarczej – symbol AG (w tym obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² – symbol UC)
 - obszary przedsiębiorstw produkcyjnych – symbol PP
 - obszary systemu zieleni miejskiej – symbol ZM
 - obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego – symbol OP
 - obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy – symbol OW

W powyższych obszarach realizowane będą następujące cele rozwoju miasta:

- **w obszarze SM – „staromiejskim”** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Dziedzictwo kulturowe”, a w szczególności:
 - kontynuacja rewitalizacji zespołu staromiejskiego jako jedyne go zabytkowego układu urbanistycznego,
 - kształtowanie historycznego centrum miasta poprzez zwiększenie funkcji centrotwórczych,
 - zwiększenie stref ruchu pieszego,
- **w obszarach ZU – zespołów i obiektów usługowych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Usługi użyteczności publicznej”, a w szczególności:
 - zachowanie i tworzenie nowych miejsc pracy w zespołach, obiektach usług publicznych i komercyjnych,
 - powiązanie terenów usługowych ciągłym systemem przestrzeni publicznych, tworzoną przez układ dróg, ciągów pieszych i rowerowych,
 - kształtowanie atrakcyjnych przestrzeni publicznych w ramach rewitalizacji istniejących założeń i w ramach nowych inwestycji,
- **w obszarach US – sportowo – rekreacyjnych** – cele rozwoju miasta wykorzystujące walory terenów otwartych miasta oraz ich zagrożeń, a w szczególności:
 - wskazanie obszarów z możliwością kształtowania funkcji sportowo-rekreacyjnej z ograniczoną możliwością zabudowy,
 - wskazanie wykorzystania wartości przyrodniczych miasta dla rozwoju bazy sportowo – rekreacyjnej,
- **w obszarach MU – rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą** – cele rozwoju miasta polegające na podniesieniu jakości środowiska zamieszkania, a w szczególności:
 - realizacja potrzeb mieszkaniowych,
 - realizacja zorganizowanych przestrzennie nowych zespołów mieszkaniowych oraz podniesienie standardu osiedli i mieszkań istniejących, w tym realizacja systemu przestrzeni publicznych,
 - rozbudowa systemów infrastruktury miejskiej,
- **w obszarach AG – aktywizacji gospodarczej, w tym w obszarach UC rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - wskazanie możliwości lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w nawiązaniu do węzłów drogowych planowanej drogi krajowej S1,
 - wielofunkcyjny rozwój aktywności gospodarczych w formie koncentracji użytkowników usługowych, produkcyjnych i przetwórczych powiązanych z planowanym układem drogowym,
- **w obszarach PP – przedsiębiorstw produkcyjnych** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Przedsiębiorczość”, a w szczególności:
 - zachowanie możliwości funkcjonowania i rozwoju istniejących przedsiębiorstw produkcyjnych z dopuszczeniem funkcji uzupełniających,
 - eliminowanie lub ograniczenie uciążliwości oddziaływania obiektów i działalności na otoczenie,

- **w obszarach ZM – systemu zieleni miejskiej** – cele określone w strategii rozwoju miasta w dziedzinie priorytetowej „Środowisko przyrodnicze”, a w szczególności:
 - kształtowanie systemu terenów wyłączonych z urbanizacji lub o ograniczonej urbanizacji,
 - powiązanie systemu zieleni miejskiej tworzonego przez istniejące i planowane elementy (parki, skwery, ogrody działkowe, cmentarze, zadrzewienia) z terenami otwartymi miasta,
 - w polityce przestrzennej rozwoju miasta system zieleni miejskiej stanowi równowagę urbanizacji innych rejonów miasta oraz dążenie do powiązań poszczególnych systemów przyrodniczych,
- **w obszarach OW – otwartych wyłączonych z zabudowy** – realizowany będzie generalny ustawowy cel zrównoważonego rozwoju miasta. Z jednej strony są to obszary wyłączone z zabudowy, które mogą być miejscem kształtowania nowych elementów zieleni miejskiej, a z drugiej strony są to obszary środowiska przyrodniczego, o których zagospodarowaniu będą decydowały przyszłe pokolenia,
- **w obszarach OP – urbanizacji, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz na których występują tereny zalewowe** – realizowany będzie cel uwzględnienia w rozwoju miasta tych zagrożeń oraz skutków trwającej i planowanej eksploatacji węgla kamiennego, które ograniczają lub warunkują możliwość zabudowy i zagospodarowania terenów.

Przy tak założonych obszarach polityki przestrzennej w rozwoju miasta planuje się następujące powierzchnie jego obszaru:

Prognoza powierzchni obszarów

Obszary polityki przestrzennej	Symbol obszaru	Studium 2012 r.	
		Powierzchnia (ha)	Do powierzchni całego miasta (%)
obszar „staromiejski”	SM	28,4	0,7
obszary zespołów i obiektów usługowych	ZU	145,8	3,6
obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą	MU	754,8	18,6
obszary sportowo- rekreacyjne	US	138,4	3,4
obszary aktywizacji gospodarczej, w tym UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	AG	304,1 310,1	7,4 7,6
	UC	30,7	0,8
obszary przedsiębiorstw produkcyjnych	PP	201,9	5,0
obszary systemu zieleni miejskiej	ZM	96,6	2,4
obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy (w tym lasy i zadrzewienia)	OW	1250,9	30,7
korytarz ekologiczny	KE	740,5 734,50	18,2 18,0
korytarz komunikacyjny	KK	374,9	9,2
Razem miasto		4067,0	100
obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz na których występują tereny zalewowe.	OP	1587,2	39

Porównując te powierzchnie ze stanem istniejącym użytkowania terenów w mieście można założyć następującą prognozę:

- planowany jest wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla funkcji mieszkaniowych o około 65 %, co określa możliwość budowy około 6 ÷ 8 tys. mieszkań (przy założeniu chłonności około 20 mieszkań na hektar), co z kolei określa możliwość budowy mieszkań dla około 16 tys. mieszkańców,
- planowany jest wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla usług oraz działalności gospodarczych i produkcyjnych o około 110 %, co określa możliwość utworzenia około 7 tys. nowych miejsc pracy (przy założeniu chłonności około 20 miejsc pracy na hektar),
- planowany jest zdecydowany wzrost powierzchni terenów przeznaczonych dla sportu i rekreacji, co określa możliwość tworzenia nowego kierunku rozwoju miasta, w tym również poprzez zagospodarowanie terenów zdegradowanych przez skutki działalności górniczej.

Planuje się, że około 50 % powierzchni miasta w planowanym okresie 25 ÷ 30 lat jego rozwoju będzie wyłączone z urbanizacji pozostałej części miasta oraz jako obszar o zagospodarowaniu którego decydowały będą przyszłe pokolenia.

Syntezę polityki przestrzennej określoną w studium ilustruje schemat „Model rozwoju miasta” w którym pokazano: kierunki rozwoju poszczególnych generalnych elementów struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta.

Dla poszczególnych elementów planowanej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta w poniższych zestawieniach jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i programów rozwojowych miasta, ustala się zakresy przeznaczenia poszczególnych obszarów oraz wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów, w tym określa się tereny wyłączone z zabudowy.

Przy ustalaniu tych wytycznych wykorzystano projekt dokumentu „Krajowe Przepisy Urbanistyczne” jako załącznika do projektu zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zastosowane w zestawieniach określenia i wskaźniki oznaczają:

- zabudowa mieszkaniowa średniowysoka – to budynki mieszkalne o wysokości ponad 4 do 9 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- zabudowa mieszkaniowa niska – to budynki mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- maksymalna intensywność zabudowy – to wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,
- minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki – to udział procentowy powierzchni gruntu rodzimego oraz wód powierzchniowych, a także 50 % sumy powierzchni tarasów i stropodachów nie mniejszej niż 10 m² urządzonych jako trawniki lub kwietniki na podłożu zapewniającym im naturalną roślinność, w odniesieniu do działki budowlanej,
- minimalna liczba miejsc parkingowych dla samochodów osobowych – to minimalna liczba miejsc parkingowych, która została podana dla poszczególnych kategorii użytkowania terenów,
- zieleń urządzona – to parki, ogrody, zieleń towarzysząca obiektom budowlanym, zieleńce, arboreta, alpinaria, gradziska, kurhany.

2.1 Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Niezależnie od ustalonych w studium kierunków rozwoju miasta oraz zasad zagospodarowania poszczególnych jego obszarów, w polityce przestrzennej samorządu, na etapie sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz indywidualnych decyzji dotyczących zabudowy i zagospodarowania terenów stosowane będą następujące zapisy ustaleń ogólnych:

- UO1** W celu zapewnienia elastyczności w stosowaniu ustaleń studium, zakłada się możliwość tolerancji wskazanych w ustaleniu UO.4 wskaźników urbanistycznych w zakresie 30 % ich wartości.
- UO2** Dopuszcza się przy tworzeniu regulacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uszczegółowienia wydzielenia poszczególnych ustalonych w studium obszarów polityki przestrzennej, jeżeli jest to uzasadnione warunkami i potrzebami lokalnymi oraz cechami terenów oraz pod warunkiem, że nie naruszony zostanie generalny, ustalony w studium kierunek zagospodarowania przestrzennego w danym obszarze polityki przestrzennej. W przypadkach sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ustala się możliwość zachowania przepisów obowiązujących w planach miejscowych na dzień uchwalenia studium, nawet w przypadkach gdy niniejsze studium ustala dla terenów objętych tymi planami inne kierunki i zasady zagospodarowania przestrzennego. Możliwe to będzie jednak tylko w sytuacjach, gdy nie będzie to kolizyjne z planowanym rozwojem systemu komunikacyjnego miasta oraz gdy tereny wskazane w planach do zabudowy nie będą wykluczone z zabudowy na podstawie map ryzyka powodziowego, które sporządzone będą przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.
- UO3** Ustalenia studium odzwierciedlają dalekosiężną wizję zagospodarowania terenu. Dopuszcza się więc, jej etapową realizację poprzez utrzymanie w ustaleniach planów miejscowych istniejącego sposobu zagospodarowania terenu oraz etapowe przeznaczenie do zabudowy terenów wskazanych w studium do urbanizacji. Etapowość powinna hamować tendencję do rozpraszania zabudowy. Tendencja ta, niekorzystnie wpływa na krajobraz i walory przyrodnicze terenu oraz generuje nieracjonalne wydatki z budżetu miasta na realizację nadmiernie rozbudowanej sieci infrastruktury technicznej.
- UO4** Dla wyliczenia chłonności terenów wskazanych do zabudowy oraz potrzeb w zakresie ich obsługi ustala się następujące wskaźniki urbanistyczne jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
- UO4.1** Maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy:
- a) dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 0,6
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 0,4
 - c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 0,4
 - d) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 0,8
 - e) dla zabudowy usługowej – 0,8
 - f) dla zabudowy przemysłowo-składowej – 1,2
- UO4.2** Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej:
- a) dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 40 %
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 50 %
 - c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 50 %
 - d) dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 35%
 - e) dla zabudowy usługowej – 25 %
 - f) dla zabudowy przemysłowo-składowej – 20 %

g) dla zabudowy przemysłowo-składowej na terenie zmiany studium nr 2 – 20 %, rozliczonej w obszarze całej działki, łącznie z powierzchnią biologicznie czynną ustaloną w strefie koncentracji powierzchni biologicznie czynnej.

- UO4.3** Maksymalna wysokość zabudowy podana w metrach i w liczbie kondygnacji:
- dla zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej - 15/5
 - dla zabudowy mieszkaniowej niskiej – 12/3
 - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 10/3
 - dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 15/5
 - dla zabudowy usługowej i przemysłowo-składowej – 18/5
- UO4.4** Minimalny procentowy udział powierzchni terenów przeznaczonych na zieleni osiedlową i place zabaw dla zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej:
- zieleni osiedlowa – 20 % zieleni osiedlowej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej,
 - wielkość i liczba placów zabaw dla dzieci i młodzieży – 1 plac dla dzieci i 1 plac dla młodzieży powyżej 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań,
- UO4.5** Minimalna liczba miejsc dla dzieci i młodzieży, jakie powinny być zapewnione w ramach usług szkolnych i przedszkolnych dla zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej:
- szkoły podstawowe i gimnazja: 6 miejsc na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie średniowysokiej oraz 4 miejsca na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej,
 - przedszkola: 2 miejsca na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie średniowysokiej oraz 1 miejsce na 2500 m² całkowitej powierzchni mieszkań w zabudowie jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej.
- UO5** Kierunki zagospodarowania przestrzennego poszczególnych obszarów przeznaczonych do urbanizacji należy korygować we wskazanych w studium obszarach, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływy eksploatacji węgla kamiennego, pod kątem wpływu tych zagrożeń na bezpieczeństwo ludzi i zagrożenia dla zabudowy.
- UO6** Ustala się możliwość etapowego (częściowego) przeznaczenia terenów do zabudowy w ramach poszczególnych obszarów polityki przestrzennej, wydzielonych na rysunku studium.
- UO7** W przypadku projektowanych dróg we wskazanych w studium korytarzach komunikacyjnych ustala się wyłącznie kierunek ich przebiegu. Przy ustaleniu terenów dla realizacji tych dróg dopuszcza się możliwość uszczegóławiania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego przebiegu ich trasy i wlotu do istniejącego drogowo-ulicznego układu. Zakłada się również etapowanie inwestycji drogowych. Stąd w terenach korytarzy komunikacyjnych zakłada się możliwość ustalania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego użytkowania i przeznaczenia tymczasowego bez możliwości zabudowy, jako umożliwienie budowy danej inwestycji drogowej w przyszłości.
- UO8** W przypadku, gdy wskaźniki określone w obowiązujących planach miejscowych są inne, niż wskazane w studium, dopuszcza się ich utrzymanie na poziomie określonym w planie.

W poniższych tabelach zestawiono kierunki zagospodarowania poszczególnych obszarów polityki przestrzennej, wyrażające koncepcję rozwoju struktury przestrzennej miasta.

Poza wskazaniami dotyczącymi wiodącego, przeważającego kierunku zagospodarowania poszczególnych obszarów, w zestawieniach określono również wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów, jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wybór przeznaczenia terenu we wskazanym obszarze polityki przestrzennej nastąpi w planach zagospodarowania przestrzennego, przy uwzględnieniu warunków i potrzeb lokalnych.

2.2 Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników z agospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów polityki przestrzennej

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>SM – obszar staromiejski</p>	<p>Ustala się usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów oraz przy uwzględnieniu wartości kulturowych obszaru:</p> <p>I.1.</p> <p>Obiekty i pomieszczenia usług kultury, gastronomii, handlu, zdrowia, administracji i inne usługi związane z funkcją historycznego centrum miasta.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Zieleń urządzona.</p> <p>II.3.</p> <p>Place, chodniki, przejścia piesze, ulice o ograniczonej swobodzie ruchu kołowego.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Zabudowa mieszkaniowo-usługowa i mieszkaniowa.</p> <p><u>II.5.</u></p> <p>Inne elementy zagospodarowania przestrzennego i małej architektury świadczące o historii i tożsamości miejsca oraz umożliwiające organizację imprez okolicznościowych.</p> <p><u>II.6.</u></p> <p>Parkingi dla samochodów osobowych i rowerów.</p>	<p>II.1. —</p> <p>Jako obszar ze znaczną powierzchnią terenów zabudowanych, zgodnie z ustaleniem UO.1 zabudowa i przekształcenia terenów wymagają zachowania ustaleń pkt 3.4 studium.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Potrzeby miejsc parkingowych wyliczone w poniższych zestawieniach mogą być realizowane poza obszarem staromiejskim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 15 miejsc na 100 zatrudnionych w biurach i urzędach, - 20 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży w obiektach handlowych, - 12 miejsc na 100 miejsc w gastronomii, - 2 miejsca na 10 miejsc hotelowych. <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona zabytków i wartości kulturowych zgodnie z pkt 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u></p> <p>Rewitalizacja obszaru z zachowaniem wartości kulturowych.</p> <p><u>II.5.</u></p> <p>Ochrona wartości przyrodniczych zgodnie z pkt 3.3 ustaleń studium.</p>

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>ZU – obszary zespołów i obiektów usługowych</p>	<p>Ustala się usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 obiekty i pomieszczenia usługowe.</p> <p><u>I.2.</u> Rewitalizacja obiektów i terenów przemysłowych.</p> <p><u>I.3.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 zabudowa mieszkaniowa w uzupełnieniu budynków i terenów usługowych, pomieszczenia mieszkalne tworzone w ramach rewitalizacji obiektów przemysłowych oraz budynki produkcyjne, budynki mieszkalno – usługowe i mieszkalne jeżeli są lub będą ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.</p> <p><u>I.4.</u> Zieleń urządzona.</p> <p><u>I.5.</u> Place, chodniki, drogi publiczne i wewnętrzne.</p> <p><u>I.6.</u> Parkingi w poziomie terenu oraz parkingi zbiorowe pod- i nadziemne.</p> <p><u>I.7.</u> Sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p>II.1. Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p>II.2. Minimalna ilość miejsc parkingowych*:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla biur i urzędów 15/35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla obiektów handlowych 20/30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla gastronomii 12/30 miejsc na 100 miejsc, - dla kin 15/35 na 100 miejsc, - dla hoteli – 2/4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla szkół wyższych 10/20 miejsc na 100 zatrudnionych oraz 20/40 miejsc na 100 studentów, - domy akademickie 10/20 miejsc na 100 łózek. <p>II.3. Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p> <p><i>*Uwaga:</i> Ilość miejsc przed znakiem tamane dotyczy obszarów śródmiejskich, a po znaku tamane pozostałego obszaru miasta.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>US – obszary sportowo rekreacyjne</p>	<p>Ustala się sportowo – rekreacyjny kierunek zagospodarowania terenów z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Tereny i obiekty służące uprawianiu sportu i rekreacji, a także służące turystyce i krajoznawstwu.</p> <p><u>I.2.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 mieszkania i budynki mieszkalne o ile są związane z podstawową funkcją sportowo – rekreacyjną terenów.</p> <p><u>I.3.</u> Tereny usług gastronomii oraz z zastrzeżeniem pkt II.4 hotele i pensjonaty.</p> <p><u>I.4.</u> Stajnie i obiekty związane ze sportem konnym.</p> <p><u>I.5.</u> Pola golfowe.</p> <p><u>I.6.</u> Drogi dojazdowe, parkingi i garaże.</p> <p><u>I.7.</u> Zieleń urządzona.</p> <p><u>I.8.</u> Trasy rowerowe i spacerowe.</p> <p><u>I.9.</u> Zbiorniki wodne i stawy z możliwością uprawiania sportów wodnych.</p> <p><u>I.10.</u> Zachowanie możliwości kontynuowania upraw polowych.</p> <p><u>I.11.</u> Sieci urządzeń i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - 30 miejsc na 100 miejsc w gastronomii, - 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - 30 miejsc na 100 użytkowników obiektów i urządzeń sportowo-rekreacyjnych. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p>

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>MU – obszary rozmieszczenia funkcji mieszkaniowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą</p>	<p>Ustala się mieszkaniowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Tereny zabudowy mieszkaniowej średniowysokiej.</p> <p><u>I.2.</u> Tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej.</p> <p><u>I.3.</u> Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p> <p><u>I.4.</u> Obiekty i tereny usługowe.</p> <p><u>I.5.</u> Zabudowa zagrodowa na terenach sąsiadujących z obszarami rolnymi.</p> <p><u>I.6.</u> Zieleń urządzonej.</p> <p><u>I.7.</u> Parkingi i garaże w poziomie terenu oraz parkingi zbiorowe pod - i nadziemne.</p> <p><u>I.8.</u> Sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie - dla obiektów handlowych – 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla szkół 20 na 100 zatrudnionych. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Zabudowa na terenach położonych w obszarach OP szczególnego zagrożenia powodziowego musi uwzględniać te zagrożenia poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakaz realizacji podpiwniczeń budynków, - usytuowanie użytkowych poziomów budynków powyżej poziomu prognozowanych zagrożeń powodziowych, - uwzględnieniem zapisów dotyczących obszarów OP. <p><u>II.5.</u> Zabudowa na terenach położonych w obszarach OP wpływów eksploatacji węgla kamiennego musi być zrealizowana z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń w zależności od prognozowanej kategorii szkód górniczych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>AG – obszary aktywizacji gospodarczej, w tym UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²</p>	<p>Ustala się wielofunkcyjny kierunek zagospodarowania przestrzennego dla różnych form aktywności gospodarczych z przewidywanymi przeznaczeniami terenów wymagających zagospodarowania w uporządkowanych niekolizyjnych relacjach:</p> <p><u>I.1.</u> Obszary działalności usługowej handlu i różnego typu wytwórczości, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² na terenach o symbolach UC pokazanych na rysunku studium.</p> <p><u>I.2.</u> Obiekty usług administracji, gastronomii, rzemiosła i kultury oraz z zastrzeżeniem pkt II.4 hotele, motele.</p> <p><u>I.3.</u> Obiekty przemysłowe, bazy składowe, magazyny, centra logistyczne, tereny wystawiennicze i targowe.</p> <p><u>I.4.</u> Z zastrzeżeniem pkt II.4 pomieszczenia mieszkalne jeżeli są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.</p> <p><u>I.5.</u> Obiekty i urządzenia obsługi komunikacji kołowej oraz garaże.</p> <p><u>I.6.</u> Parkingi w poziomie terenu i zbiorowe nad- i podziemne.</p> <p><u>I.7.</u> Zieleń urządzone, drogi wewnętrzne, chodniki.</p> <p><u>I.8.</u> Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla obiektów handlowych 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla biur i urzędów – 35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla hoteli – 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla zakładów produkcyjnych, składów, magazynów – 30 miejsc na 100 zatrudnionych, - centra logistyczne – 40 miejsc na 1000 m² powierzchni logistycznej. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4. ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP, ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p> <p><u>II.5.</u> Dla obszaru zmiany Studium nr 2 ustala się strefę koncentracji powierzchni biologicznie czynnej na terenach zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie wałów i wskazaną na rysunku nr 3 ustaleń Studium w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego.</p> <p>Dla strefy koncentracji powierzchni biologicznie czynnej ustala się udział powierzchni biologicznie czynnej na minimum 60%.</p>

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>PP – obszary przedsiębiorstw produkcyjnych</p>	<p>Ustala się przemysłowy kierunek zagospodarowania terenów z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p>I.1.____ Istniejące i planowane przedsiębiorstwa produkcyjne wraz z obiektami i urządzeniami związanymi z ich funkcjonowaniem.</p> <p>I.2.____ Obiekty administracyjne, handlowe i usługowe związane z podstawową działalnością przedsiębiorstw.</p> <p>I.3.____ Restrukturyzacja i rewitalizacja przedsiębiorstw istniejących.</p> <p>I.4.____ Drogi dojazdowe wewnętrzne, parkingi i garaże.</p> <p>I.5.____ Zieleń urządzonej i izolacyjnej.</p> <p>I.6.____ Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u> Zgodnie z ustaleniami ogólnymi UO4.1÷UO4.5.</p> <p><u>II.2.</u> Minimalna ilość miejsc parkingowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 miejsce na 1 mieszkanie, - dla obiektów handlowych 30 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży, - dla biur i urzędów – 35 miejsc na 100 zatrudnionych, - dla gastronomii – 30 miejsc na 100 miejsc, - dla hoteli – 4 miejsca na 10 miejsc hotelowych, - dla zakładów produkcyjnych, składów, magazynów – 30 miejsc na 100 zatrudnionych, - centra logistyczne – 40 miejsc na 1000 m² powierzchni logistycznej. <p><u>II.3.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.4.</u> Na terenach zalewowych wchodzących w skład obszarów OP ustala się konieczność wykluczenia lub ograniczenia możliwości ich zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi w zależności od prognozowanych zagrożeń powodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>ZM – obszary systemu zieleni miejskiej</p>	<p>Ustala się zachowanie i zagospodarowanie przestrzenne w kierunku kształtowania zieleni miejskiej z przewidywanymi przeznaczeniami terenów:</p> <p><u>I.1.</u></p> <p>Zieleń urządzona: parki, ogrody (w tym ogrody działkowe), zieleń towarzysząca obiektom budowlanym, zieleńce, arboreta, alpinaria wraz z obiektami towarzyszącymi.</p> <p><u>I.2.</u></p> <p>Cmentarze wraz z obiektami towarzyszącymi wyłącznie w przypadkach, gdy są położone poza obszarami zagrożeń powodziowych oraz poza terenami zalewowymi, wchodzącymi w skład obszarów OP.</p> <p><u>I.3.</u></p> <p>Lasy, zalesienia, zadrzewienia, rekultywacja terenów przemysłowych.</p> <p><u>I.4.</u></p> <p>Wody powierzchniowe.</p> <p><u>I.5.</u></p> <p>Istniejąca zabudowa z możliwością modernizacji i rozbudowy.</p> <p><u>I.6.</u></p> <p>Drogi dojazdowe i wewnętrzne, trasy i ścieżki rowerowe, szlaki turystyczne i spacerowe.</p> <p><u>I.7.</u></p> <p>Obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej.</p>	<p><u>II.1.</u></p> <p>Wysokość zabudowy na terenach parków, ogrodów, cmentarzy nie powinna przekraczać jednej kondygnacji nadziemnej, przy czym możliwa jest budowa obiektów wyższych jeżeli będzie to uzasadnione funkcją obiektu lub kompozycją przestrzenną założenia.</p> <p><u>II.2.</u></p> <p>Minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki przeznaczonej pod inwestycję nie może być mniejszy niż 85 %.</p> <p><u>II.3.</u></p> <p>Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Charakterystyka ogólna obszarów	II. Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>OP – obszary, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływów eksploatacji węgla kamiennego oraz, na których występują tereny zalewowe.</p>	<p>Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym i materiałami dotyczącymi górnictwa są to obszary, na których prognozuje się następujące zagrożenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zagrożenia powodziowe w sytuacji awarii pomp obniżających poziom wody w zalewiskach bezodpływowych - zagrożenia IV kategorią szkód górniczych. <p>Do obszarów OP zaliczono również obszar zalania wodami w czasie powodzi w maju 2010 roku oraz obszar położony pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi.</p>	<p>Sposób zagospodarowania i przeznaczenia terenów niezależnie od generalnego kierunku przeznaczenia obszaru w studium musi podlegać weryfikacji pod kątem występujących i prognozowanych zagrożeń również w ujęciu czasowym.</p> <p>Zabudowa w obszarach OP musi uwzględniać prognozowane wpływy eksploatacji górniczej węgla kamiennego oraz zagrożenia powodziowe, co w skali sporządzanego lub zmienianego planu zagospodarowania przestrzennego danego rejonu miasta może skutkować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koniecznością zabezpieczenia budynków na odpowiednie szkody górnicze - ograniczeniem lokalizacji budynków związanych ze stałym pobytom ludzi - zakazem podpiwniczania budynków - zakazem sytuowania poziomów użytkowych budynków, poniżej prognozowanego poziomu zagrożeń powodziowych, wg zagrożenia i map ryzyka powodziowego. <p>Polityka przestrzenna w obszarach zagrożeń powodziowych będzie korygowana na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego oraz mapy zagrożenia powodziowego, które zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw – przygotuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej odpowiednio do dnia 22 grudnia 2011 r. i do dnia 22 grudnia 2013 r.</p> <p>W planach zagospodarowania przestrzennego dla tych obszarów wymagane będzie również uwzględnienie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, które Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zgodnie z ww. ustawą przygotuje do dnia 22 listopada 2015 r.</p>

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>OW – obszary otwarte miasta wyłączone z zabudowy</p>	<p>Ustala się zachowanie dotychczasowego przyrodniczego zagospodarowania, również jako obszarów, o których kierunku zagospodarowania przestrzennego decydowały będą przyszłe pokolenia, przy czym przewiduje się następujące przeznaczenia terenów:</p> <p><u>I.1.</u> Zalesienia i zadrzewienia.</p> <p><u>I.2.</u> Uprawy polowe, możliwość kontynuacji produkcji rolnej, zachowanie istniejących zbiorników wód powierzchniowych i stawów oraz możliwość ich tworzenia.</p> <p><u>I.3.</u> Możliwość kształtowania polderów w celu ochrony przeciwpowodziowej miasta oraz możliwości związanej z tym eksploatacji powierzchniowej złóż kruszyw naturalnych Bijasowice A, B, C.</p> <p><u>I.4.</u> Drogi niezbędne dla obsługi terenów sąsiednich.</p> <p><u>I.5.</u> Trasy i ścieżki rowerowe, szlaki turystyczne i spacerowe.</p> <p><u>I.6.</u> Modernizacja budynków istniejących oraz uzupełnienia zabudowy istniejącej.</p> <p><u>I.7.</u> Sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.</p> <p><u>I.8.</u> Rekultywacja terenów przemysłowych.</p>	<p><u>II.1.</u> Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych, zgodnie z pkt 3 i 4 ustaleń studium.</p> <p><u>II.2.</u> W planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego wskazuje się potrzebę doprecyzowania granic prawnych form ochrony wartości przyrodniczych oraz zasad urządzania i funkcjonowania ewentualnych polderów przeciwpowodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
<p>KE – korytarze ekologiczne</p>	<p>Tereny tworzące obszar korytarza pełnią i będą pełniły w układzie miasta funkcję bioklimatyczną jako system ciągłych użytkowań przyrodniczych, na których przekształcenia i zabudowa występują tylko sporadycznie. Na terenach korytarza ekologicznego możliwa jest lokalizacja zieleni urządzonej tras rowerowych i spacerowych, dróg i parkingów o nawierzchni wodoprzepuszczalnej oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Obszar ten jest wyłączony z możliwości zabudowy, jest miejscem odbioru wód powierzchniowych i spływu mas powietrza wpływając w ten sposób na jakość klimatu miasta. Dopuszcza się możliwość zachowania istniejącej zabudowy oraz jej uzupełnienia na terenach nie zagrożonych pod względem powodziowym. Na obszarze korytarza możliwe jest również urządzenie polderów przeciwpowodziowych przyjmujących fale powodziowe w sytuacjach zagrożenia. W związku z tym dopuszcza się w obszarze korytarza ekologicznego możliwość powierzchniowej eksploatacji złóż kruszyw naturalnych „Bijasowice A, B i C”. Zakłada się możliwość rolniczego wykorzystania terenów bez zabudowy oraz możliwość zachowania i tworzenia nowych zbiorników wód powierzchniowych i stawów.</p>	<p>W planach zagospodarowania przestrzennego tereny muszą być wyłączone z zabudowy.</p> <p>Wskazuje się, że w ramach planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego możliwe będzie doprecyzowanie granic ochrony prawnej występujących wartości przyrodniczych oraz zasad kształtowania polderów przeciwpowodziowych.</p>

Symbol i nazwa obszaru polityki przestrzennej	I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy – przeznaczenie terenów	II. Wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów – wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
KK – korytarze komunikacyjne	Zachowanie funkcji istniejących ciągów drogowych (w tym DK Nr 44) i istniejących linii kolejowych oraz wskazanie terenów dla budowy nowych ciągów drogowych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - drogi ekspresowej S1, - przełożenie DK 44 na obejście Bierunia Nowego jako warianty obejścia południowego i północnego, - przełożenie DW 934, - uwzględnienie możliwości budowy Szybkiej Kolei Regionalnej w ciągu istniejącej linii kolejowej. 	W planach miejscowych dopuszcza się zmiany przebiegów planowanych ciągów drogowych poprzez ich dostosowanie do warunków terenowych, stanu zagospodarowania terenów oraz poprzez wybór rozwiązania optymalnego.

3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

3.1 Ochrona przyrody i krajobrazu

W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy:

- a) przeciwdziałać rozpraszaniu się zabudowy w celu ochrony występujących tu kompleksów rolnych i leśnych,
- b) zaplanować rozwój urbanistyczny w zespołach i kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
- c) chronić przed zabudową tereny stanowiące korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy),
- d) zachować istniejące i tworzyć nowe zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne.

3.2 Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych

W zakresie ochrony systemu wód powierzchniowych tworzonego głównie przez ciek układu hydrograficznego Wisły oraz wód podziemnych ustala się:

- a) przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód powierzchniowych i dążenie do poprawy ich klasy czystości poprzez zdecydowane ograniczenie występowania zabudowy bez oczyszczania ścieków bytowych oraz działania ograniczające zanieczyszczenie wód związkami chemicznymi wykorzystywanymi w rolnictwie,
- b) należy egzekwować obowiązek systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
- c) dążenie do rozbudowy sieci kanalizacyjnej w mieście,
- d) w strefie 5 m od cieków i zbiorników wodnych wprowadza się zakaz lokalizacji nowej zabudowy i innej działalności wywołującej degradację szaty roślinnej,
- e) zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od krawędzi cieku,
- f) zakaz wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrzanej.

3.3 Ochrona powietrza

Ochrona powietrza atmosferycznego wymaga:

- a) termomodernizacji budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej,
- b) wprowadzenia zasady używania do celów grzewczych urządzeń o jak najwyższej sprawności energetycznej, korzystających z paliw niskoemisyjnych. Zasada winna zostać wprowadzona w formie nakazu dla obiektów użyteczności publicznej, produkcyjnych, ogrzewanych zbiorowo i nowo realizowanej zabudowy,
- c) ograniczenia ruchu samochodowego w obszarach intensywnie zabudowanych,
- d) kształtowania obudowy tranzytowych ciągów komunikacyjnych zielenią, w tym w formie alei i szpalerów drzew.

3.4 Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym wymaga podjęcia następujących działań:

- a) lokalizacji nowej zabudowy, w szczególności wzdłuż głównych dróg, wymagającej zachowania odległości zapewniającej ochronę przed hałasem w zależności od rodzaju tej zabudowy oraz minimalizowane zasięgu i wpływu negatywnego oddziaływania tych dróg dla nowej zabudowy, poprzez stosowanie barier i przegród akustycznych i strefowanie zabudowy - w mpzp należy tereny narażone na ponadnormatywne emisje hałasu przeznaczać na takie użytkowania, które nie są objęte ochroną przed hałasem (przemysł, usługi itp.) lub na których dopuszczalne poziomy hałasu mogą być podwyższone (np. tereny mieszkaniowo-usługowe),
- b) poprawy jakości nawierzchni dróg,
- c) budowy ekranów ochronnych lub tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania – szczególnie w przypadku DK 44 i DW 931 i DW934,
- d) eliminowanie i ograniczenie zabudowy w polach elektromagnetycznych linii wysokiego napięcia i stacji elektromagnetycznych,
- e) nowe anteny telefonii bezprzewodowych należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w miejscach nieekspozowanych, przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno-prawnych,
- f) uwzględnienia zagadnień związanych z promieniowaniem niejonizującym na poziomie planów miejscowych oraz decyzji związanych z lokalizacją obiektów będących źródłem tego promieniowania.

3.5 Złoże kopalni i warunki ich eksploatacji

1. Zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze w studium uwzględniono następujące udokumentowane złoża, obszary i tereny górnicze:

ID Midas	Kopalina	Złoże/Powierzchnia [ha]/Zasoby geologiczne bilansowe [tys. ton]	Obszar Górniczy/ Teren górniczy/ Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania
Złoża występujące na terenie gminy				
299	Węgiel kamienny	Piast / 4831 ha/984873	Bieruń II/4817ha	Złoże zagospodarowane Koncesja: 4/2010 Data wydania: 2010-05-13 Termin ważności: 2030-12-30 Użytkownik: Kompania Węglowa, KWK Piast

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

374	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Ziemowit / 6216 ha/938162	Lędziny I	Złoże zagospodarowane Koncesja: 163/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Kompania Węglowa, KWK Ziemowit
383	Węgiel kamienny	Czeczott / 2859 ha/ 35972	Wola I	Złoże zagospodarowane, eksploatacja zaniechana Koncesja: 164/94 Data wydania: 1994-08-26 Termin ważności: 2020-08-31 Użytkownik: Kompania węglowa, KWK Piast
5097	Kruszywa naturalne	Bijasowice A / 38,47 ha/4229		Złoże rozpoznane szczegółowo
5098	Kruszywa naturalne	Bijasowice B / 59,7ha/4352		Złoże rozpoznane wstępnie
5099	Kruszywa naturalne	Bijasowice C / 15,42 ha/ 1241		Złoże rozpoznane wstępnie
7389	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Studzienice/ 5553 ha/ 1282150		Złoże rozpoznane szczegółowo
8601	Węgiel kamienny	Czeczott Wschód/2848ha/ 434914	Wola I	Złoże rozpoznane szczegółowo
13322	Kruszywa naturalne	Łysina I		Złoże rozpoznane szczegółowo

Granice złóż, obszarów i terenów górniczych przedstawiono na rysunku ustaleń studium.

2. Eksploatacja węgla kamiennego w istniejących terenach górniczych prowadzona będzie na podstawie obowiązującej koncesji;
3. Ewentualna przyszła eksploatacja węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej nieeksploatowanych obecnie złóż, nie może powodować degradacji środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla mienia;
4. Złoże kruszyw naturalnych:
 - a) dopuszcza się eksploatację złóż Bijasowice A, B i C, przy czym eksploatacja ta nie może powodować negatywnego wpływu na proponowane do ochrony w studium tereny cenne przyrodniczo,
 - b) nie planuje się eksploatacji złoża kruszywa naturalnego Łysina I,
 - c) dopuszcza się rekultywację w kierunku rolnym, leśnym, wodnym lub innym, który umożliwi racjonalne korzystanie z terenu po zakończonej eksploatacji,
 - d) w przypadku wykształcenia się w wyrobiskach cennych zbiorowisk roślinnych, siedlisk dogodnych dla bytowania ptaków i ptaków lub odkrycia interesujących form geologicznych miejsce to należy poddać ochronie, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przyrody.

3.6 Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych

- 1) W myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody utworzono na obszarze gminy następujące formy ochrony przyrody ożywionej:

AKTUALIZACJA STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIERUNIA
Część B – Ustalenia studium

- a) Specjalny Obszar Ochrony Ptaków – Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” (PLB 120009) powołany rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r.,
 b) osiem pomników przyrody:

Lp.	Nazwa	Lokalizacja/ nr działki	Nr rejestru	Rozmiary	Decyzja
1.	Lipa drobnolistna	Leśnictwo Jajosty oddział 168g,	250/250		Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/20/S data utworzenia: 17.09.1981r. Decyzja Wojewody Katowickiego RL-VII-7140/21/S data utworzenia: 17.09.1981r. Rozporządzenie nr 46/05 Wojewody Śląskiego z dnia 26 października 2005r. w sprawie zniesienia pomnika przyrody (Dz. Urz. z dnia 31 października 2005 r. nr 130 poz. 3252).
2.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1253/204	1/BR	Pień grubszy o obwodzie 2,71 m, a pień cieńszy 2,36 m na wysokości 1,30 m	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
3.	Wiąz pospolity	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1251/204	2/BR	Obwód 3,87 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
4.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1250/204	3/BR	Obwód 3,23 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
5.	Dąb szypułkowy	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 1249/204	4/BR	Obwód 3,10 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
6.	Lipa drobnolistna	Bieruń, woj. śląskie, nr działki 320	5/BR	Obwód 3,20 m na wysokości 1,30 m nad ziemią	Zarządzenie nr 1/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 13.08.1991r.
7.	Lipa drobnolistna	Bieruń, ul. Wawelska 31, woj. śląskie, nr działki 1022/43	7/BR	Obwód pnia na wysokości 1,30 m nad ziemią wynosi 3,80 m	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991r.
8.	Dąb szypułkowy	Bieruń, ul. Sadowa, nr działki 217/11 woj. śląskie	8/BR	Obwód pnia na wysokości 1,30 m nad ziemią wynosi 5,55 m	Zarządzenie nr 2/91 Burmistrza Miasta Bieruń z dnia 25.09.1991r.

- 2) W mpzp należy respektować ograniczenia nałożone przez rozporządzenia powołujące te formy ochrony przyrody oraz ograniczenia i zalecenia ustalone w ich planach ochrony.
 3) Miasto Bieruń posiada duży potencjał przyrodniczy (doliny cieków ze starorzeczami, stare

stawy).

Zaleca się wyznaczenie następujących obszarowych form ochrony przyrody, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody:

- Dolina Wisły
- Starorzecze „Koło Babic”
- Starorzecze „Czarnuchowice”
- Starorzecze „Bujac”
- Starorzecze „Zabrzeg”
- Starorzecze „Przy Wiśle”
- Starorzecze „Przy Potoku Zerowym”
- Grobla Stawu Goldman (wraz z okolicznymi stawami)
- Grobla Stawu Kopańskiego
- Grobla Wielkiego Stawu Bieruńskiego (wraz z okolicznymi zalewiskami)
- Staw „Za Groblą” w Czarnuchowicach.

Powyższą listę nie należy traktować jako zamkniętą, powinna ona być aktualizowana w miarę postępu poznania zasobów przyrodniczych gminy i ewentualnego wykształcenia się nowych wartościowych przyrodniczo siedlisk (np. na terenach przekształconych w wyniku eksploatacji górniczej). Prócz objęcia ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody wymienione powyżej tereny należy chronić przed degradacją i zabudową na etapie sporządzania mpzp.

- 4) Obejmować formami ochrony przyrody oraz chronić przed zabudową w mpzp należy w szczególności te siedliska, o których jest mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. Nr 92 poz. 1029).

3.7 Zasady ochrony przed poważnymi awariami

W celu kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, w obszarze zmiany studium nr 2 należy wykluczyć lokalizację zakładów o dużym ryzyku lub zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Ustala się, że ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej będzie zrealizowana poprzez:
 - 1) zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
 - 2) ochronę obiektów o charakterze zabytkowym proponowanych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków,
 - 3) utrzymanie istniejących oraz wyznaczenie nowych stref ochrony konserwatorskiej,
 - 4) dokonywaną okresowo (co najmniej raz w trakcie kadencji Rady Gminy przez Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną) analizę stanu oraz wartości estetycznych obiektów zrealizowanych i realizowanych obecnie oraz ich ewentualne zaliczenie w poczet dóbr kultury współczesnej.
2. Ustala się ochronę konserwatorską oraz zachowanie obiektów i urządzeń na obszarze gminy do których należą:
 - 1) Obiekty i założenia wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego:
Bieruń Star y
 - Kościół cmentarny pod wezwaniem Świętego Walentego przy ulicy Krakowskiej 39 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 674/66 z dn. 28 V 1966 r.,

- Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Bartłomieja przy ulicy Krakowskiej 3 (granice obejmują całość obiektu w ramach ogrodzenia i wyposażenia wnętrza) wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 675/66 z dn. 28 V 1966 r.,
- Stanowisko archeologiczne – kopiec, w rejonie ul. Kopcowej, wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr C/819/6 z dn. 21 XII 1967 r.,
- Cmentarz żydowski przy ulicy Wita,
- Układ urbanistyczny miasta Bieruń Stary wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 731/66 z dn. 15 VI 1966 r. Granice obejmują obszar miasta zamknięty ulicami:
 - a) od wschodu ulicą Trochy z wylotem ulicy Wylotowej w kierunku wschodnim,
 - b) od północy wschodnim odcinkiem ulicy Adama do ulicy Kamienicznej, ulicą Kamieniczną w kierunku północnym do końca i tyłami parcel u zbiegu ulic Oświęcimskiej i Macieja,
 - c) od zachodu ulicą Macieja z wylotem ulicy Licealnej w kierunku zachodnim oraz tyłami parcel zachodniej strony ulicy Słowackiego do ulicy Spyry,
 - d) od południa ulicą Spyry i Kudery, z wylotem ulicy Krakowskiej w kierunku południowym.

Bieruń Nowy

- Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ulicy Warszawskiej 294 wpisany do rejestru zabytków województwa śląskiego pod nr A 402/13 z dn. 26 II 2013 r.,
- 2) Obiekty i założenia proponowane do wpisania do rejestru zabytków województwa śląskiego.

Bieruń Stary

- Krzyże kamienne kapliczkowe: przy ul. Bojszowskiej 187, przy ul. Majowej 24, przy ul. Warszawskiej 351,
 - Figura św. Jana Nepomucena przy ul. Wspólnej,
- 3) Obiekty i założenia ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

Bieruń Stary

- Cmentarz rzymsko – katolicki (XVI / XIX, XX w.) przy ulicy Krakowskiej,
- Cmentarz żydowski przy ulicy Wita,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Adama 1,
- Klasztor Sióstr Służebniczek NMP ul. Bojszowska 24,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Bojszowskiej 46,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Chemików 119, 131,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Hejnałowej 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Kadłubowej 5,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Kopcowej 19, 20, 22,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Krakowskiej 3, 4, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 11a, 12, 13, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 29, 30, 36, 39, 57, 58, 59, 98, 108,
- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Kudery 10, 20, 22,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Licealnej 12,

- Budynki mieszkalne przy ulicy Macieja 1, 7, 13, 22, 23,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Oświęcimskiej 418, 435, 440, 443, 443b, 444, 446, 448, 450, 451, 456, 460,
- Budynki przy Rynku 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Słowackiego 1, 2, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 19, 23,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Spiry 10,
- Budynki mieszkalne przy ulicy ks. Trochy 4, 5, 6, 8, 13, 26, 30,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wylotowej 1, 12, 17,
- Budynek mieszkalny i stodoła przy ulicy Wiła 18,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Zdrowia 8, 14,
- NITROERG Plac Alfreda Nobla,
- Próg wodny ul. Mleczna,
- Wiadukt ul. Chemików i ul. Warszawska,
- Stacja trafo ul. Licealna,
- Wieża wodna ul. Bojszowska;

Ściernie

- Budynek mieszkalny przy ulicy Bazaltowej 8,
- Budynek mieszkalny przy Kamiennej 36,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Pszennej 37,
- Budynki mieszkalne przy Warszawskiej 107, 110;

Bieruń Nowy

- Cmentarz przy ulicy Warszawskiej,
- Stacja Dworca PKP (kompleks kolejowy zlokalizowany po obu stronach torów),
- Dawny folwark Solec, ul. Barbórki 23,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Bohaterów Westerplatte 1, 20, 41,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 1,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Diamentowej 8,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Patriotów 10,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Piastowskiej 1,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Sadowej 2, 4, 5, 7,
- Budynki mieszkalne przy ulicy Warszawskiej 276, 277, 288, 292, 313, 337-339, 341, 390, 393b, 396 (Degółówka),
- Budynki mieszkalne przy ulicy Wawelskiej 22, 35, 55,
- Dawna fabryka papy przy ulicy Warszawskiej 319,
- Wiadukt ul. Patriotów,
- Bruk ul. Kosynierów,
- Dworzec i nastawnia przy ulicy Ofiar Oświęcimskich 5,
- Dawny młyn przy ulicy Soplicy 1,

- Założenie pałacowo-dworskie przy ulicy Jagiełły 78-86,
- Budynek mieszkalny przy ulicy Bijasowickiej 21,
- Budynek mieszkalny przy ulicy

Krupniczej 1; Mała architektura

Bieruń Star y

- Kapliczka architektoniczna na Górze Chełmeczki,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Kopcowej 28,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Krakowskiej i Chemików,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Macieja i Oświęcimskiej,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Oświęcimskiej,
- Figura Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej przy zespole kościoła parafialnego p.w. św. Bartłomieja przy Rynku,
- Krzyże kamienne przy ulicy Krakowskiej 39, 61,
- Krzyż kamienny przy ulicy Lędzińskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Turyńskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Zdrowia 15,
- Krzyż kamienny przy ulicy Oświęcimskiej,
- Krzyż kamienny przy ulicy Marcina 22,
- Krzyż kamienny przy skrzyżowaniu ulic Łysinowej i Żwirki i Wigury,
- Krzyż kamienny ulicy Chemików,
- Krzyż kamienny przy ulicy Bojszowskiej 47, 187;

Ściernie

- Krzyż kamienny przy ulicy Bogustawskiego,
- Krzyż kamienny przy ulicy Pszennej;

Bieruń Nowy

- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Majowej i Jagiełły,
- Krzyż kamienny przy ulicy Warszawskiej 351,
- Kapliczka architektoniczna przy skrzyżowaniu ulic Warszawskiej i Niedługiej,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Mielęckiego 76,
- Kapliczka słupowa przy ulicy Przyjaźni 12,
- Kapliczka architektoniczna przy ulicy Bijasowickiej 60.

Ustala się, że celem ochrony obiektów i założeń jest ich zachowanie i rewitalizacja. Należy zachować bryłę budynku, formę dachu i detale architektoniczne. W przypadku wymiany stolarki okiennej i drzwiowej nową należy wzorować na pierwotnym kształcie, podziałach i materiale. Dopuszcza się reklamy harmonizujące z zabudową informujące o usługach w strefie parteru. Ustala się, że ochronie podlegają krzyże i kapliczki, zieleni towarzysząca i najbliższe otoczenie. Dopuszcza się przeniesienie poza pas drogowy w przypadku przebudowy i modernizacji drogi. Ustala się ochronę układu kompozycyjnego cmentarzy, zieleni komponowanej, krzyży figur i nagrobków sprzed 1945 r.

3. Ustala się ochronę obiektów i urządzeń w strefie konserwatorskiej „A” – pełnej ochrony konserwatorskiej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
- 1) Przedmiotem ochrony jest historyczny układ założenia oraz obiekty zabytkowe tworzące i uzupełniające ten układ,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie, rewitalizacja oraz aktywizacja zabytkowych obiektów i urządzeń,
 - 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont i modernizację obiektów o lokalnej wartości kulturowej, znajdujących się pod ochroną konserwatorską, na ewentualnej rekonstrukcji fragmentów historycznej architektury,
 - istniejący układ zieleni należy odnawiać, utrzymywać oraz w miarę możliwości uzupełniać,
 - zachowanie rozplanowania ulic i placów, w szczególności zachowanie historycznego przebiegu ulic oraz ich przekroju, z zachowaniem szerokości ulicy, czyli historycznych linii zabudowy oraz wysokości ścian (w zabudowie plombowej o wysokości zbliżonej do historycznej) na ograniczeniu ruchu kołowego,
 - dopuszcza się zachowanie historycznych podziałów działek (ewentualnie na nawiązaniu do dawnych podziałów),
 - nakazuje się zachowanie zasadniczych proporcji wysokościowych, kształtujących sylwetę całego zespołu oraz jego fragmentów,
 - dopuszcza się restaurację i modernizację techniczną obiektów zabytkowych oraz obiektów historycznych, krajobrazowych urządzeń urbanistycznych (w tym również układów historycznej zieleni),
 - dopuszcza się rewaloryzację cmentarza żydowskiego przy ulicy Wita w granicach ogrodzenia, w tym konserwacja zachowanych macew,
 - zakazuje się realizacji samodzielnych konstrukcji, rozmieszczenia kiosków, tymczasowych punktów sprzedaży i urządzeń reklamowych przestaniających obiekty zabytkowe,
 - wszelkie zamierzenia inwestycyjne oraz remont, modernizację lub przebudowę obiektów należy uzgadniać z wojewódzkim konserwatorem zabytków, dotyczy to:
 - a) adaptacji i przekształceń elewacji lokali w parterach budynków,
 - b) kolorystyki budynków i budowli,
 - c) drobnych form architektonicznych,
 - d) ogrodzeń, parkanów itp.,
 - e) zmiany użytkowania terenów,
 - f) nadziemnych i podziemnych urządzeń technicznych,
 - g) instalacji prowadzonych na elewacjach obiektów,
 - h) oświetlenia ulic i budynków,
 - i) projektów zieleni oraz zmian w zagospodarowaniu terenów oraz ulic wysoką i niską zielenią,
 - 4) Teren strefy „A” obejmuje:
 - Strefa „A1” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – Stare Miasto. Obszar Strefy pokrywa się z obszarem układu urbanistycznego Starego Miasta wpisanym do rejestru zabytków.
 - Strefa „A2” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza rzymsko – katolickiego wraz z kościołem drewnianym p.w. św. Walentego przy ul.

Krakowskiej, figurującym w Rejestrze Zabytków nr 674/66,

- Strefa „A3” pełnej ochrony konserwatorskiej, Bieruń Stary – teren cmentarza żydowskiego przy ul. Wita,
 - Strefa „A4” pełnej ochrony konserwatorskiej teren dawnego folwarku Solec przy ul. Barbórki 12.
4. Ustala się ochronę obiektów w strefie konserwatorskiej „B” – pośredniej ochrony konserwatorskiej polegającą na realizacji poniższych zadań i zaleceń :
- 1) Przedmiotem ochrony są zachowane założenia i obiekty zabytkowe,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie, rewitalizacja oraz aktywizacja zabytkowych obiektów i obiektów,
 - 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont, modernizację oraz przebudowę obiektów po uzyskaniu opinii konserwatora zabytków,
 - ochronie podlega historyczny układ dróg, ciągów pieszych i rozmieszczenie placów,
 - ochronie podlega istniejący układ zieleni, który należy w miarę możliwości uzupełniać,
 - przed realizacją zamierzenia inwestycyjnego należy zasięgnąć opinii konserwatora zabytków.
 - 4) Teren strefy B obejmuje:
 - Strefa „B1”, „B2”, „B3” pośredniej konserwatorskiej , Bieruń Stary. Obszar stref otacza historyczny, urbanistyczny układ Bierunia Starego;
 - Stref „B4” pośredniej ochrony konserwatorskiej - układ ruralistyczny z zabudową siedliskową wsi Ściernie (obwód ulic Wapiennej , Dolomitowej, Pszennej, Kamiennej);
 - Strefa „B5” pośredniej ochrony konserwatorskiej – centralna część Bierunia Nowego z XIX w. z zabudową (rejon ulic: Warszawska, Wawelska, Piastowska, Ofiar Oświęcimskich, Kosynierów, Remizowa, Kossaka);
 - Strefa „B6” pośredniej ochrony konserwatorskiej - Zabrzeg, teren dawnego zespołu dworsko-folwarcznego;
 - Strefa „B7” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Bijasowice. Układ ruralistyczny z zabudową siedliskową typu rzędówkowego;
 - Strefa „B8” pośredniej ochrony konserwatorskiej – Kopań, układ ruralistyczny zabudowy siedliskowej przy ul. Bijasowickiej oraz Krupniczej;
 - Strefa „B9” pośredniej ochrony konserwatorskiej – rejon osiedla robotniczego zakładów ERG – Bieruń przy ul. Chemików.
5. Ustala się ochronę tożsamości miejsca w strefie ochrony konserwatorskiej „K” – ochrony krajobrazu, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
- 1) Przedmiotem ochrony są tereny otwarte, integralnie związane z zespołem zabytkowym i stanowiące dopełnienie kompozycji lub charakterystyczne tło tych zespołów,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie historycznego krajobrazu oraz ochrona sylwetki zabytkowych obiektów i obiektów, zachowanie tożsamości miejsca i czasu,
 - 3) W strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont, modernizację i przebudowę obiektów,
 - przed realizacją zamierzenia inwestycyjnego należy zasięgnąć opinii konserwatora zabytków,

- należy chronić istniejący układ zieleni,
 - przekształcenia terenu naturalnego oraz zieleni wysokiej muszą być podejmowane zgodnie z wymogami konserwatorskimi,
 - utrzymanie oraz w miarę możliwości dążenie do przywrócenia historycznej formy zieleni towarzyszącej.
- 4) Teren strefy „K” obejmuje:
- Strefa „K1” ochrony krajobrazu, Bieruń Stary (obszar lokalizacji dawnego Wielkiego Stawu Bieruńskiego), położony na wschód od centrum i oddzielony od niego groblą (tzw. Grobel).
 - Strefa „K2” ochrony krajobrazu, Czarnuchowice.
6. Ustala się ochronę ekspozycji w strefie konserwatorskiej „E” o nazwie strefa ochrony ekspozycji, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
- 1) Przedmiotem ochrony są widoki, panoramy i historyczne sylwety zabudowy miasta,
 - 2) Celem ochrony jest konieczność zachowania ekspozycji i panoram historycznych,
 - 3) W strefie ustala się zakaz realizacji inwestycji degradujących wartości krajobrazu kulturowego i zastaniających dominanty historyczne, co wymaga przeanalizowania na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (wysokość i kubatura nowych obiektów).
- 4) Teren strefy „E” obejmuje:
- „E1” – widok z ulicy Oświęcimskiej
 - „E2” – widok z ulicy Turyńskiej
 - „E3” – widok z zachodniego brzegu rzeki Mlecznej
 - „E4” – widok z ulicy Chemików
 - „E5” – punkt widokowy ze skrzyżowania ulic Krakowskiej i Turyńskiej
 - „E6” – punkt widokowy z ulicy Chemików, w rejonie wiaduktu kolejowego
 - „E7” – punkt widokowy z ulicy Turyńskiej, w rejonie skrzyżowania z ulicy Chemików.
7. Ustala się ochronę w strefie konserwatorskiej „W” o nazwie strefa ochrony archeologicznej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:
- 1) Przedmiotem ochrony są występujące zabytki archeologiczne,
 - 2) Cel ochrony w strefie konserwatorskiej to zachowanie, zabezpieczenie oraz ochrona relikwów archeologicznych, a także ich właściwa prezentacja,
 - 3) W strefie ustala się:
 - Zakaz prowadzenia jakichkolwiek działalności, która groziłaby zniszczeniem lub prowadziłaby do zmiany wyglądu średniowiecznego gródka,
 - Dopuszcza się prace o charakterze rewalityzacyjnym, za zezwoleniem Konserwatora Zabytków Województwa Śląskiego,
 - Wszelkie prace i realizacja podziemnych ciągów infrastruktury technicznej może odbywać się pod warunkiem nadzoru archeologicznego.
- 4) Teren strefy „W” obejmuje:
- Gródek średniowieczny z XIII – XIV w. wpisany do rejestru zabytków pod numerem 819/67 z dnia 21.12.1967 r.,
 - Układ urbanistyczny starego miasta Bierunia wpisany do rejestru zabytków pod numerem 731/66 z dnia 15.06.1966 r.

8. Ustala się ochronę zabytków archeologicznych w strefie konserwatorskiej „OW” o nazwie strefa obserwacji archeologicznej, polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń
- 1) Przedmiotem ochrony są zabytki archeologiczne mogące znajdować się w strefie,
 - 2) Celem ochrony jest zachowanie zabytków archeologicznych,
 - 3) W strefie ustala się:
 - Zachowanie stanowisk archeologicznych,
 - Nakaz poprzedzenia prac ziemnych badaniami archeologicznymi w przypadku prowadzenia inwestycji w obrębie stanowisk archeologicznych, bądź w ich bezpośrednim sąsiedztwie – obszar zawarty w promieniu 20 m od stanowiska,
 - Stanowiska archeologiczne położone poza terenami osiedleńczymi objęte są całkowitym zakazem prowadzenia w ich granicach prac ziemnych.

Stanowiska archeologiczne na terenie miasta

	Miejscowość	Nr arkusza mapy	Nr stanowiska na mapie	Rodzaj i chronologia stanowiska
1.	Bieruń Stary	102 - 48	1	Późnośredniowieczny gródek „na kopcu” (XIII XIV w.) rejestr zabytków nr 819/68
2.	Bieruń Stary	102 - 48	2	Punkt osadniczy, późne średniowiecze
3.	Bieruń Stary	102 - 48	3	Ślad osadnictwa (epoka kamienna), Osada (okres nowożytny)
4.	Bieruń Stary	102 - 48	4	Ślad osadnictwa (kultura przeworska, okres rzymski)
5.	Jajosty	102 - 48	5	Osada (okres nowożytny)
6.	Bieruń Stary	101 - 48	11	Punkt osadniczy(okres nowożytny)
7.	Bieruń Stary	101 - 48	12	Ślad osadniczy (bliżej nieokreślony okres neolitu?)

5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

5.1 Komunikacja

5.1.1. Komunikacja drogowa

Kierunki rozwoju komunikacji drogowej zaplanowano poprzez uwzględnienie w rozwoju miasta znaczących inwestycji drogowych.

Zgodnie z opracowaniem „Studium Systemu Komunikacyjnego Miasta Bierunia” – Raport końcowy – (International Management Services Sp. z o.o. Kraków 2008) uwzględniono następujące założenia funkcjonowania i rozwoju systemu transportowego miasta:

- układ dróg zewnętrznych krajowych powinien być bezwzględnie wydzielony przestrzennie od układu dróg wewnętrznych,
- układ zewnętrznych dróg wojewódzkich powinien być w miarę możliwości wydzielony od układu dróg wewnętrznych,
- zakłada się funkcjonowanie układu autobusowego przy utrzymaniu dwóch węzłów: dworzec autobusowy w Bieruniu Starym oraz dworzec przy kopalni „Piast” w Bieruniu Nowym.

W planowaniu rozwoju miasta zapisano możliwość kształtowania różnych wariantów układu drogowego poprzez określenie „korytarzy komunikacyjnych” (symbol obszaru KK) uwzględniających:

- budowę ekspresowej drogi krajowej S1 oraz węzła „Bieruń” z przełożonym odcinkiem drogi krajowej Nr 44 oraz wyborem wariantu zachodniego od tego węzła w kierunku południowym,
- przełożenia drogi krajowej Nr 44 jako ciągu drogi głównej ruchu przyspieszonego po południowej stronie ulicy Warszawskiej z węzłem „Bieruń” na drodze S1,
- obejście drogowe w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 934 po południowej stronie Bierunia Nowego, jako drogi klasy „główna”,
- możliwość budowy arterii drogowej po północnej stronie ulicy Warszawskiej, jako rozłóżenie potoków ruchu w ciągu drogi krajowej Nr 44 na obwodnicę północną klasy „główna” części zurbanizowanej miasta – niezależnie od obwodnicy południowej. Do czasu budowy obwodnicy północnej droga krajowa Nr 44 będzie arterią klasy „główna ruchu przyspieszonego”,
- możliwość budowy przedłużenia ulicy Ekonomicznej do ulicy Hodowlanej oraz przedłużenia ulicy Hodowlanej w kierunku północnym do granicy z Lędzinami - w miejscu istniejącego przejazdu kolejowego

Wskazane powyżej „korytarze komunikacyjne” uzupełnione są przez istniejące ciągi drogowo o znaczeniu ponadlokalnym i zbiorczym dla miasta.

Zakłada się, że w realizacji pokazanego na rysunku studium nr 2 układu drogowego dopuszcza się możliwość zmian szczegółowego przebiegu dróg przy zachowaniu ich kierunków i zasad realizacji. Jako zasadę planowania rozwoju miasta przyjęto konieczność pozostawienia wskazanych na rysunku studium nr 3 korytarzy dla przyszłych realizacji drogowych. Korytarze te powinny być wyłączone z możliwości zabudowy. Obsługę komunikacyjną terenów położonych w sąsiedztwie drogi krajowej Nr 44 i planowanej S1 należy realizować zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Na rysunku studium Nr 2 – „Ustalenia studium w zakresie układu komunikacji i infrastruktury technicznej” pokazano planowany układ komunikacyjny miasta wraz ze wskazaniem węzłów drogowych i skrzyżowań bezkolizyjnych.

5.1.2. Komunikacja kolejowa

W rozwoju miasta utrzymuje się istniejące linie kolejowe:

- magistralne: pasażersko – towarowa linia kolejowa relacji Oświęcim – Katowice (nr 138),
- drugorzędna towarowa linia kolejowa relacji Tychy – Mysłowice- Kosztowy 9 (nr 179),
- miejscowa, towarowa linia kolejowa relacji Nowy Bieruń – KWK „Piast” (nr 885).

W tym układzie linii kolejowych utrzymuje się również lokalizację dworców kolejowych „Bieruń Stary” i „Bieruń Nowy”.

W planowaniu rozwoju miasta uwzględniono możliwość włączenia miasta w zasięg Szybkiej Kolei Regionalnej, prowadzonej w korytarzu istniejących linii kolejowych.

5.1.3. Komunikacja rowerowa

Osią systemu komunikacji rowerowej miasta będzie „Wiślańska Trasa Rowerowa”, przebiegająca w południowej części miasta, która w przyszłości będzie najważniejszą drogą rowerową w Polsce na kierunku północ – południe, o długości około 1000 km. Utrzymuje się istniejące drogi rowerowe miasta oraz wskazuje potrzebę budowy nowych dróg i ścieżek zwiększających znaczenie komunikacji rowerowej w mieście.

5.2 Zaopatrzenie w wodę

Utrzymuje się zaopatrzenie miasta z magistrali GPW, z pompowni Urbanowice poprzez sieć $\phi 200/300/\phi 400$. Jako wspomagające zasilanie należy traktować istniejące ujęcia głębinowe dla potrzeb przemysłu i poboru dla celów komunalnych.

Dla stanu istniejącego zabudowy dopuszcza się modernizację sieci poprzez zamykanie pierścieni wodociągowych oraz zabezpieczenia sieci na szkody górnicze.

Dla terenów urbanizujących się należy rozwijać sieć wodociągową odporną na szkody górnicze.

5.3 Gospodarka ściekowa

Przyjmuje się utrzymanie istniejących systemów kanalizacji opartych na oczyszczalniach w Bieruniu Starym przy ul. Chemików oraz w Bieruniu Nowym przy ulicach Jagiełły i Soleckiej, wraz z ich modernizacją i przebudową dostosowaną do aktualnych potrzeb i wymogów. Zakłada się kanalizowanie pozostałych terenów w systemie grawitacyjno – pompowym, uwzględniającym osiadania terenu. Wymagane jest opracowanie programu rozwoju sieci kanalizacyjnej uwzględniającego aktualne warunki. Dla terenów nie objętych programem kanalizacji zaleca się stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków.

5.4 Zaopatrzenie w gaz

Utrzymuje się zaopatrzenie miasta w gaz wysokoprężny z sieci $\phi 200$ eN 2,5 MPA/100 eN 2,5 MPA, doprowadzający gaz do 3 stacji redukcyjno - pomiarowych na terenie miasta. Dostawa gazu następuje poprzez sieć średnio i niskoprężną.

Do stanu istniejącego sieci dopuszcza się rozbudowę i modernizację sieci przez zamykanie sieci w pierścieniu oraz zabezpieczenie jej na szkody górnicze.

Do nowych terenów sieć należy wykonać w technologii odpornej na odkształcanie terenu.

5.5 Zaopatrzenie w energię elektryczną

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną utrzymuje się:

- zaopatrzenie miasta i przebiegi tranzytowe sieci 220 kV oraz lokalizację stacji 220 kV/110 kV „Bieruń”,
- powiązanie liniami 110 kV z GPZ –ami Lędziny, Urbanowice, EC Tychy,
- odbiorcy mniejsi zaopatrywani są z sieci napowietrznej i kablowej 20 kV, dopuszcza się modernizację i przebudowę sieci, a w miarę wzrostu zapotrzebowania na energię wymianę transformatorów na jednostki o większej mocy,
- wprowadza się rezerwę terenu dla linii 2x400 kV i 220 kV po śladzie istniejącej linii alternatywnej, przebiegającej przy południowej granicy gminy, zgodnie z pismem Polskich Sieci Elektroenergetycznych z dnia 23 czerwca 2010 roku.

Rozwój sieci średniego i niskiego napięcia wymaga działań podanych w piśmie firmy VATTENFALL z dnia 2 lipca 2010 r., w tym przebudowę linii zasilających wybrane stacje transformatorowe oraz wymiany jednostek transformatorowych na nowe.

5.6 Zaopatrzenie w ciepło

Utrzymuje się główne przemysłowe źródła ciepła, z udostępnieniem dostawy dla odbiorców miejskich. Dla zabudowy wielorodzinnej i jednorodzinnej zorganizowanej, nieobjętej zasilaniem zdalacznym, preferowana jest dostawa z lokalnych (grupowych) kotłowni, zapewniających spełnienie aktualnych norm ochrony środowiska. Należy utrzymać tendencję dofinansowania wymiany kotłów niespełniających aktualnych norm, na nowoczesne źródła energii oraz termoizolacji obiektów publicznych.

5.7 Telekomunikacja

Należy zapewnić możliwość budowy społeczeństwa informatycznego uwzględniając potrzeby rozwoju gospodarczego, szkolnictwa, handlu i swobodnego przepływu informacji, zgodnie z dyrektywami prawodawstwa Unii Europejskiej, między innymi poprzez:

- możliwość kompleksowej realizacji sieci teletechnicznej tradycyjnej, liniowej i radiowej jak i w formie nowych technologii, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji sieci istniejącej,
- sytuowanie sieci w liniach rozgraniczających dróg i ulic poza pasem jezdnym,
- lokalizowanie sieci poza liniami rozgraniczającymi w przypadkach wynikających z technologii układania sieci,
- lokowanie obiektów i anten linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie środowiska, w tym szczególnie w zakresie ochrony ludności przed wpływami magnetycznego promieniowania niejonizującego.

6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Obszarami przeznaczonymi na lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w rozumieniu art. 2 ust. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (DZ.U Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) są obszary, na których przewiduje się rozmieszczenie następujących inwestycji:

- tereny komunikacji samochodowej nie mające znaczenia ponadlokalnego, tj. wszystkie drogi gminne i powiatowe,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń ochrony przeciwpowodziowej,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń gospodarki wodno – ściekowej: oczyszczalnie, przepompownie, stacje uzdatniania wody, przewody wodne i kanalizacyjne itp.,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej: stacje transformatorowe, stacje redukcyjno-pomiarowe, przewody energetyczne: elektryczne, ciepłownicze, gazowe itp.,
- tereny rynku miejskiego,
- tereny zieleni miejskiej i cmentarzy komunalnych,
- tereny rekreacyjno – sportowe.

7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ został przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/2016 z dnia 29 sierpnia 2016 r. Jak wynika z ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+, do inwestycji celu publicznego postulowanych przez samorząd województwa, ustalonych w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Śląskiego, realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel nr 1 - Budowa Szybkiej Kolei Regionalnej (na trasie Katowice – Tychy – Bieruń – granica z woj. małopolskim (Oświęcim));

Natomiast do inwestycji celu publicznego zależnych od podmiotów innych niż samorząd województwa, ustalony w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa (posiadające potencjalne finansowanie, w tym na podstawie RPOWSI.), realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel nr 1 - Modernizacja i rewitalizacja linii kolejowych - Rewitalizacja linii kolejowych nr 140/169/179/885/138 Orzesze – Jaśkowice – Tychy – Baraniec – KWK PIAST – Nowy Bieruń – Oświęcim.

Do inwestycji celu publicznego postulowanych przez podmioty inne niż samorząd województwa, ustalonych w dokumentach przyjętych przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa, realizowanych na terenie Miasta Bierunia należy:

- Cel 4 - Budowa stacji i linii 400/220 kV - Budowa stacji i linii 400 kV Podborze – nacięcie linii Wielopole – Nosovice wraz z budową stacji 400/220 kV Podborze oraz budowa wielonapięciowej linii 2x400 kV+ 220 kV Byczyna – Podborze (Podborze wraz z wprowadzeniem linii 220 kV: Kopanina – Liskovec, Bujaków – Liskovec, Bieruń – Komorowice, Czeczott – Moszczenica oraz linii 400 kV Nosovice – Wielopole).
- Cel 4 - Budowa S1 - Budowa drogi S1 od węzła Kosztowy II w Mysłowicach do węzła Suchy Potok w Bielsku- Białej wraz z obwodnicą Oświęcimia.

8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2.000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

W studium nie wyznacza się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wynika to z sytuacji planistycznej, w której prawie cały obszar miasta posiada uchwalone plany miejscowe lub plany te są w opracowaniu.

Również nie wyznacza się w studium obszarów wymagających obligatoryjnego scalenia i podziału nieruchomości, co musiałoby skutkować koniecznością podjęcia sporządzenia planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego.

W procesie rozwoju miasta nie wyklucza się przystąpienia do procesów scaleń i podziałów nieruchomości dla różnego rodzaju inwestycji, lecz podjęcie tych działań powinno być poprzedzone realnymi możliwościami inwestycyjnymi.

Na obszarze miasta wskazuje się kilka rejonów na obszarach, na których może być dopuszczone rozmieszczenie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Są to obszary oznaczone na rysunku studium Nr 3 symbolem UC położone w rejonie planowanego węzła drogowego po północno – zachodniej stronie jednostki Bieruń Nowy oraz tereny położone przy planowanym przełożeniu drogi krajowej Nr 44 na południe od ulic Warszawskiej i Turyńskiej.

W mieście występuje szereg elementów przestrzeni publicznej, do których należy zaliczyć przede wszystkim:

- tereny publiczne Starego Miasta, w tym rynek,
- tereny publiczne w poszczególnych osiedlach i zespołach mieszkaniowych,
- ogólnodostępne tereny w otoczeniu obiektów użyteczności publicznej i usług,
- parki, zieleńce, skwery,
- otwarte tereny sportowo-rekreacyjne,
- ulice, chodniki, ścieżki rowerowe i spacerowe.

Zakłada się, że w procesie rozwoju miasta podjęte zostaną działania w kierunku podniesienia jakości elementów przestrzeni publicznej oraz ich powiązań w ciągły system.

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

W związku z istniejącym już pokryciem obszaru urbanizacji miasta obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz trwającym opracowaniem planów – nie wskazuje się w studium obligatoryjnie terenów dla sporządzenia planów. W sytuacji przewidywanych wpływów eksploatacji górniczej (szkody górnicze, osiadania terenów, zalewiska bezodpływowe) wskazane byłoby natomiast objęcie rejonów tych zagrożeń miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych sporządzonych, zgodnie z prawem geologicznym i górniczym.

Ustala się również, że wskazane byłoby przygotowanie dokumentów będących scaleniem obowiązujących planów w większych obszarach oraz wskazuje się konieczność przeprowadzenia zmian niektórych planów, w związku ze zmianą polityki przestrzennej w niektórych rejonach miasta, ustalonych w niniejszym studium.

Na obszarze miasta występują gleby klas III, zgodnie jednak z brzmieniem ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2004 r. nr 121, poz.1266 z późn. zm.) grunty rolne położone w granicach miast nie wymagają zmiany przeznaczenia.

Na obszarze miasta występuje szereg terenów, dla których może być wymagana zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Są to tereny wyznaczone na mapie ewidencyjnej jako Ls. Wskazano je na rysunku „Ustalenia studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta”.

10. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

10.1 Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej będą kształtowały się głównie na terenach OW – obszarach wyłączonych z zabudowy oraz KE – korytarzy ekologicznych. Na obszarze miasta występują gleby klas III, zgodnie jednak z brzmieniem ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2004 r. nr 121, poz.1266 z późn. zm.) grunty rolne położone w granicach miast nie wymagają zmiany przeznaczenia. Niemniej jednak w procesie planowania przestrzennego wskazane jest zachowanie jak największych terenów wolnych od zabudowy, a na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej proponuje się następujące sposoby zagospodarowania i użytkowania:

- prowadzenie zrównoważonej i ekologicznej gospodarki rolnej,
- utrzymanie łąk, pastwisk i zadrzewień,
- ochronę gleby i wód,
- tworzenie ciągów zadrzewień śródpolnych,
- tworzenie stref buforowych na styku z terenami przeznaczonymi do zabudowy.

10.2 Leśna przestrzeń produkcyjna

Na obszarze miasta występuje szereg terenów, dla których może być wymagana zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Są to tereny wyznaczone na mapie ewidencyjnej jako Ls. Wskazano je na rysunku „Ustalenia studium w zakresie ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych miasta”. Niemniej jednak w procesie planowania przestrzennego wskazane jest zachowanie jak największych terenów wolnych od zabudowy i stosowanie zasady wyłączenia z zabudowy i defragmentacji terenów leśnych.

Gospodarkę leśną na terenie miasta należy prowadzić według następujących zasad:

- powszechnej ochrony lasów,
- trwałości i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- powiększenia zasobów leśnych gminy,
- zachowania różnorodności biologicznej lasów,
- ochrony zasobów wodnych w lasach,
- utrzymania produkcyjnej zasobności lasów i żywotności ekosystemów leśnych,
- przebudowa drzewostanu w kierunku uzyskania zgodności z siedliskiem.

11. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

11.1 Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych

Na terenie miasta nie stwierdzono występowania obszarów narażonych na wystąpienie ruchów mas ziemi.

11.2 Zagrożenie powodziowe

Gmina posiada na swoim obszarze tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi. Przyczyny powstania zagrożeń powodziowych na terenie miasta mają różnoraki charakter:

- możliwość zalania w wyniku awarii lub niewydolności pomp na terenach niecek bezodpływowych;
- wezbrania w granicach wałów przeciwpowodziowych;
- przerwanie wałów przeciwpowodziowych lub przelania się wody przez wały.

Ze względu na różnoraki charakter zagrożeń wskazuje się na konieczność wykonania ekspertyzy hydrotechnicznej uwzględniającej wieloaspektowość przyczyn wystąpienia powodzi. Ekspertyza ta winna być wytyczną do planów miejscowych.

W mpzp dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi należy przyjąć rozwiązania, które będą ograniczały zagrożenie powodziowe. W szczególności należy ograniczyć rozwój zabudowy oraz zapewnić przyjmowanie w mpzp form architektonicznych, które będą minimalizowały straty wśród istniejącej i planowanej zabudowy. Dla terenów położonych w obrębie międzywala oraz na terenie niecek bezodpływowych obowiązują przepisy prawa wodnego, określone dla terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych,
- zakaz sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk,
- zakaz zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu, a także utrzymywaniem lub odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z ich infrastrukturą.

12. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie miasta Bieruń ustanowiono następujące filary

- ochronne: zakładu głównego KWK „Piaś”,
- szybu nr IV,
- zakładów „Nitroerg”,

- centrum zabytkowego Bierunia Starego,
- gazociągów wysokopiętnych Ø200 mm i Ø500 mm,
- linii kolejowej Mysłowice-Oświęcim.

Ponadto wyznaczono filary ochronne dla rzek i większych zbiorników wodnych tj. dla następujących obiektów:

- jeziora Łysina,
- rzeki Wisły,
- rzeki Przemszy.

W procesie rozwoju miasta filary ochronne mogą być wyznaczone w zależności od potrzeb niezależnie od ustaleń studium, w koncesji na wydobywanie, a na etapie późniejszym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego. Plan terenu górniczego może w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr, wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.

13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY

Na terenie Bierunia nie występują obszary pomników zagłady.

14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENIA, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

Rekultywacja gruntów to zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych – to nadanie lub przywrócenie gruntom zdegradowanym albo zdewastowanym wartości użytkowych lub przyrodniczych poprzez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, poprawienie właściwości fizycznych i chemicznych, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie gleb, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zabudowanie niezbędnych dróg. Natomiast grunty zdegradowane to grunty, których rolnicza lub leśna wartość użytkowa zmalała w szczególności w wyniku pogorszenia się warunków przyrodniczych albo wskutek zmian środowiska oraz działalności przemysłowej, a także wadliwej działalności rolniczej.

W przypadku Bierunia do gruntów zdegradowanych można zaliczyć grunty, które utraciły swą wartość użytkową wskutek działalności górnictwa węgla kamiennego (zalewiska bezodpływowe i niecki obniżenia terenów) oraz występujących powodzi (obniżenia wartości gruntów rolnych w obszarach zalanych wodami powodziowymi).

Przyszłe procesy rekultywacji obszarów będą więc dotyczyły w szczególności przeciwdziałania powstawaniu zalewisk bezodpływowych lub nadaniu tym obszarom nowych funkcji (sportowo-rekreacyjne lub krajobrazowe). Procesy rehabilitacji będą dotyczyły budynków, których wartość techniczna ulegała będzie obniżeniom, w związku z oddziaływaniem szkód górniczych, w przypadkach, gdy kategorie będą wyższe niż istniejące zabezpieczenia budynków na szkody górnicze. Zakres rekultywacji terenów i rehabilitacji zabudowy powinien być uwzględniony w planie zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego.

15. OBSZARY ZDEGRADOWANE

W Zmianie studium nr 1 zatwierdzonej uchwałą nr XII/4/2018 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27 września 2018 r. nie wyznacza się obszarów zdegradowanych.

W Zmianie studium nr 2 zatwierdzonej uchwałą Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia nie wyznacza się obszarów zdegradowanych.

16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie Bierunia terenami zamkniętymi są tereny kolejowe, przy czym zgodnie z aktualizacją ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która weszła w

życie w dniu 21 października 2010 r. tereny kolejowe jako tereny zamknięte, mogą być objęte opracowaniem planów miejscowych, o ile ustalone są przez ministra właściwego do spraw transportu.

17. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

Podstawowym problemem rozwoju są zagrożenia powodziowe i wynikające z eksploatacji węgla kamiennego. W studium obszary te oznaczono graficznie i opisano symbolem OP. Są to obszary, na których prognozuje się w szczególności:

- możliwość zagrożenia powodzią między wałami powodziowymi,
- zagrożenia powodzią w sytuacji awarii pomp obniżających poziom wód w zalewiskach bezodpływowych,
- zagrożenia IV kategorią szkód górniczych.

Do obszarów OP zaliczono również obszar zalania wodami w czasie powodzi w maju 2010 r. oraz obszar pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi.

Planując rozwój miasta w tym obszarze problemowym, należy na etapie planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego uwzględnić powyższe zagrożenia, które zmieniały się będą w czasie, co powinno być koordynowane przy zabudowie i przekształcaniach terenów, w uzgodnieniu z przedsiębiorcą górniczym.

W tym zakresie problemem będzie również możliwość zachowania istniejącej zabudowy na terenach obniżen terenów wywołanych eksploatacją węgla kamiennego. Zabudowa na tych terenach może być zagrożona zalaniem deszczami nawalnymi lub wodami powodziowymi.

Powyższy problem powinien być rozwiązywany między innymi poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych, w których można ustalić odpowiednie działania w zakresie ochrony zabudowy przed szkodami górniczymi.

18. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ URZĄDZENIA WYTWARZAJĄCE ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100KW a TAKŻE ICH STREF OCHRONNYCH

W obszarze zmiany Studium nr 1 nie wyznacza się obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW.

W obszarze zmiany Studium nr 2 nie wyznacza się obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW.

III. BIBLIOGRAFIA

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Bieruń opracowane przez firmę EKOID, Katowice, 2010 r.;
2. Wnioski składane przez mieszkańców;
3. Inwentaryzacja stanu istniejącego – analiza zdjęć lotniczych (wykonanie nalogów i zdjęć – wiosna 2009 r.) oraz wizje w terenie;
4. Zebranie danych o obciążeniu układu komunikacyjnego – w trakcie wizji w terenie w wybranych fragmentach miasta oraz dane udostępniane przez PPU Inkom S.C. w Katowicach (natężenia ruchu pojazdów na wybranych odcinkach dróg krajowych i wojewódzkich DK 44, DW 931 oraz DW 934 w okresach marzec – maj 2010 r. oraz z lat 2005 – 2010 (patrz załącznik);
5. Obecna edycja studium;
6. Strategia Rozwoju Miasta Bieruń 2020;
7. „Mapa sozologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
8. „Mapa hydrologiczna w skali 1:50 000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”, Przedsiębiorstwo „GEPOL” Absalon D. i inni, Poznań, 1996;
9. Centralna Baza Danych Geologicznych – strona internetowa PIG, <http://baza.pgi.gov.pl/>;
10. Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, ark. Oświęcim, PIG, Gatlik J., Warszawa 2002;
11. Ptaki. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków, Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Gromadzki M. (red.), Warszawa 2004;
12. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, Gumiński R., Warszawa 1948;
13. strona internetowa Głównego Urzędu Statystycznego - <http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xchg/gus;>
14. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Guzik O. ,1958;
15. Informacja o stanie środowiska 2007, 2008, 2009 WIOŚ Katowice, 2009;
16. Geografia regionalna Polski. PWN, Kondracki J., Warszawa 1998;
17. Mapa geologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków. WG, 1980;
18. Mapa Hydrogeologiczna Polski 1 : 200 000, ark. Kraków WG, 1980;
19. Materiały do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą Droga ekspresowa S1 odcinek węzeł Kosztowy II – węzeł Suchy Potok w Bielsku-Białej, Ekosound S.C. w Sosnowcu, grudzień 2007;
20. Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Matuszkiewicz W. [red], Warszawa , 1995;
21. Państwowa Służba Hydrogeologiczna – strona internetowa PIG, <http://www.psh.gov.pl> ;
22. Korytarze ekologiczne w województwie śląskim, CPDGŚ, Parusel. J[red], Katowice 2007;
23. Plan gospodarki odpadami dla miasta Bieruń na lata 2010-2013; Albeko, Bieruń, grudzień 2009;
24. Program ochrony środowiska miasta Bieruń na lata 2010-2013 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2014 - 2017; Albeko, Bieruń, 2009;
25. Raport oddziaływania na środowisko w związku z wydobywaniem węgla

kamiennego ze złoża Piast, Geoproserwis, Jaworzno, 2009;

26. 1997: Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia; 1 : 100 000. PIG, Rózkowski A. [red.], Warszawa;
27. 2003: Mapa wstępnej waloryzacji Głównych Zbiorników Wód Podziemnych 1:800000, PIG, Skrzypczyk L. [red], Warszawa;
28. Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50 000, ark. Oświęcim, PIG, Strzemińska K, Formowicz R. 2002;
29. „Ocena aktualności obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”, opracowana przez PPSUiR TERPLAN, Katowice;
30. Załączniki uwarunkowania rozwoju wynikające z dokumentów opracowań programowych i strategicznych;
31. Rejestr miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
32. Rejestr wniosków o sporządzenie lub zmianę planu złożonych w latach 1999 – 2009 oraz 01.2010r